

ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย

สารนิพนธ์
ของ
ฉวีวรรณ จิตตรีนิทย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย

สารนิพนธ์
ของ
ฉวีวรรณ จิตตรีนิทย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย

บทคัดย่อ
ของ
ฉวีวรรณ จิตตรีนิษฐ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

ณิราวรรณ จิตตรีนิษฐ์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์.

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ให้กับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งชายและหญิง จำนวน 20 คน ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง โดยได้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารแบบไม่ค้างคืน เป็นเวลา 5 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม แบบสังเกตลักษณะและวิธีการดำเนินกิจกรรม และ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Samples และ ค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาพบว่า

1. หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้วความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูง
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจในกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

THE EFFECTIVENESS OF THE ENGLISH DAY CAMP TO PROMOTE COMMUNICATIVE
SPEAKING SKILL FOR EXTRA ACTIVITY GROUP OF UPPER ELEMENTARY SCHOOL
STUDENTS

AN ABSTRACT
BY
NEERAWAN JITTREENIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University
May 2009

Neerawan Jittreenit. (2009). *The Effectiveness of the English Day Camp to Promote Communicative Speaking Skill for Extra-Activity group of Upper Elementary School Students*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr.Aurapan Weerawong.

The purpose of this study was to develop students' communicative speaking skill through attending English day camp. The subjects were 20 Upper Elementary School students studying at Ban Kru Ann Language School, Sena District, Prakhonsriyuthaya Province Thailand and voluntarily joined the camp with the permission from their parents. The English day camp was implemented in the second semester of the academic year 2008. The camp was held over 5 days and for 25 hours. The instruments employed in this study were an English camp's manual for running activities, an assessment form to examine the students' communicative speaking abilities, a questionnaire to evaluate the quality of the activities used in the English camp, and a questionnaire to evaluate the students' satisfaction towards the activities used in the English camp.

The data were statistically analyzed by mean score and t-test for dependent samples.

The results of the study revealed that

1. After the English camp, the students' communicative speaking abilities were significantly increased at the .01 level.
2. Language games and activities utilized in the English camp were rated high efficiency in promoting students' communicative speaking abilities.
3. Students were highly satisfied with the activities used in the English Camp.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดีโดยได้รับความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ พิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องของการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเป็นประธานกรรมการสอบเค้าโครงและกรรมการสอบปากเปล่า ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์เตือนตา เลาสุขศรีที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบเค้าโครงสารนิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตยา สุขเสรีทรัพย์และ อ.ดร.วไลพร ฉายา ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รวมถึงเป็นกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาจากท่านทั้งสามที่ได้สละเวลาอันมีค่า ในการให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข สารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ คณะอาจารย์คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาภาษาตะวันตกทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้กับผู้วิจัย เจ้าหน้าที่ในคณะมนุษยศาสตร์ทุกท่านและ เจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้คำแนะนำและบริการด้านเอกสารเพื่อการดำเนินการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบคุณกองทัพบกที่ให้โอกาสผู้วิจัยในการลามาศึกษาต่อในครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นที่ให้ความกรุณา ให้โอกาสในการศึกษา เพื่อนร่วมงานที่ช่วยเป็นกำลังใจให้ด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุดคุณค่าหรือประโยชน์สูงสุดจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาและทดแทนพระคุณ ร้อยเอกสำราญ จิตตรีนิคย์ บิดาที่ล่วงลับไปแล้วของผู้วิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ มารดาผู้เป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่ ครอบครัวที่สนับสนุนเรื่องการศึกษา และขอกราบขอบพระคุณ พันเอกชาติรี แสงทองศรีกมล สามียี่สิบเอ็ดปีเคียงข้างเสมอมาในช่วงของการเรียน การทำวิจัยที่ผ่านมา เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนทุกด้าน ส่งเสริมผู้วิจัยในการจัดทำสารนิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ร้อยเอกหญิงฉวีวรรณ จิตตรีนิคย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ที่มาของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การสอนเพื่อการสื่อสาร.....	6
วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร.....	7
ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	7
กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.....	8
การสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร.....	10
การสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร	10
การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร.....	13
การวัดและการประเมินผล.....	19
การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	25
ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ.....	25
จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ.....	26
ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ.....	27
ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	32
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	34
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	40
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการศึกษา.....	58
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
สรุปผลการศึกษา.....	59
อภิปรายผล.....	60
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	63
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	63
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	70
ภาคผนวก ก	71
ภาคผนวก ข	69
ภาคผนวก ค	124
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	128

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	39
2 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	44
3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test)	46
4 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ.....	48
5 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	55

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่ม ตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ.....	45
2 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ.....	52
3 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษแยกตามประเภทของกิจกรรม..	52
4 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ.....	56
5 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษแยกตาม ประเภทของกิจกรรม.....	56
6 จำนวนกิจกรรมที่ได้รับความพึงพอใจในระดับต่าง ๆ	57

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันนี้ เป็นสังคมของโลกข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว คนในสังคมต้องมีการพบปะสังสรรค์เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งและเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของคนไทยมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 1) ทั้งทางด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการใช้ชีวิตประจำวัน โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา ตำราวิชาการต่างๆ และอินเทอร์เน็ต (Internet) การเรียนรู้ภาษาไทยอย่างเดียวนับว่าไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่ในโลกแห่งความก้าวหน้าได้ ทำให้คนไทยจำเป็นต้องเข้าใจข่าวสารเรื่องราวต่างๆ ตลอดจนการสื่อสารที่เป็นภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นผู้ที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษดีจึงได้เปรียบในด้านการสื่อสาร ทนต่อเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540: 1)

จากความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีการพัฒนาด้านหลักสูตรและการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 1 ถึง ช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และความจำเป็น โดยมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ขึ้นในแต่ละช่วงชั้น เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 4 สาระและ 8 มาตรฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 3-6) ดังนี้

แต่ด้วยปัจจัยแวดล้อมรวมถึงสภาพสังคมและการเรียนการสอนในปัจจุบันทำให้นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติในสถานการณ์จริงตามจุดมุ่งหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการฟังและพูด ซึ่งเป็นทักษะสำคัญต่อการสนทนา (ศรีเงิน แผลสุ, 2541) ซึ่งจากงานวิจัยของวิลกา (Wilga, 1978) ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ใช้ทักษะ

การฟังและพูดรวมกัน ถึงร้อยละ 75 ของเวลาที่ใช้ในการสื่อสารทั้งหมด และทักษะทั้งสองนี้ยังเป็นรากฐานของการนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในเวลาต่อมา ดังนั้นการขาดการพัฒนาทักษะการฟังและพูดจึงนำมาซึ่งปัญหาหลักของการพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย

ถึงแม้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2543) ได้มีความพยายามให้ความสำคัญต่อการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาการด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง แต่เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมของสังคมไทยที่ไม่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้จากชีวิตประจำวัน จึงทำให้ความพยายามดังกล่าวไม่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร จากการศึกษาของกรมวิชาการ (2545) ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษสามารถสรุปใจความได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา เป็นวิธีการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะบูรณาการการใช้ภาษาที่ดี ซึ่งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เป็นการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาของผู้เรียน อีกทั้งกิจกรรมที่หลากหลายในค่ายภาษาอังกฤษจะช่วยกระตุ้นความรู้สึกรักอยากรู้และท้าทายความคิดเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่อไปอย่างเป็นขั้นตอน

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมา รวมถึงจากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนนอกเวลาให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในพื้นที่อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายยังขาดความกล้าและความมั่นใจในการใช้ภาษา นอกจากนี้ยังมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริง โดยอาจนำมาซึ่งอุปสรรคต่อการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการศึกษาต่อของนักเรียนกลุ่มนี้ในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร ให้กับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่ลงทะเบียนเรียนนอกเวลาที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครู-แอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเน้นการทำกิจกรรมกลุ่มที่สนุกสนานและเหมาะสมกับวัย รวมถึงเนื้อหาภาษาที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพื่อให้เกิดความกล้าที่จะใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ อันจะนำมาซึ่งความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน และอาจส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตัวเองต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมเกมทางภาษาและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ต่อเกมทางภาษาและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การใช้กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในการพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร จะเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเกิดความรู้สึกละแวกและทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และนำมาซึ่งการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองต่อไปทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวันของนักเรียน นอกจากนี้ผลของการใช้เกมทางภาษาและกิจกรรมแต่ละกิจกรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติได้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย และลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 45 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งชายและหญิง จำนวน 20 คน ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

ระยะเวลาในการทดลอง

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ใช้เวลาในการทดลอง 5 วันๆ ละ 5 ชั่วโมง ระหว่าง วันที่ 16 ถึง 20 มีนาคม พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 25 ชั่วโมง ณ โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยเป็นกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืน

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาทางภาษาของเกมและกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ได้ยึดตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2544 (ช่วงชั้นที่ 2) ซึ่งเน้นทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง-พูด-อ่าน ตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม

อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ กิจกรรมที่มีช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภทดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking activities)
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and do activities)
3. กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร (Listening and speaking activities)
4. กิจกรรมทักษะสัมพันธ์หรือการบูรณาการทักษะ (Integrated skills activities)
5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-plays)
6. กิจกรรมอุ่นเครื่องและเติมเต็ม (Warmers and fillers)

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ เกมและกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม คือ
 - 2.1 ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ความคิดเห็นของวิทยากรพี่เลี้ยงที่มีต่อประสิทธิภาพของเกมและกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ
 - 2.3 ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เกมและกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษได้รับการประเมินจากวิทยากรพี่เลี้ยงให้อยู่ในระดับมีประสิทธิภาพสูง
3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจในเกมทางภาษาและกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ค่ายภาษาอังกฤษ (English camp)** หมายถึง กิจกรรมค่ายแบบไม่ค้างคืนที่จัดขึ้นเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษและประสบการณ์ในการเรียนรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามระดับความรู้ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นอาสาสมัครเข้ารับการอบรม ณ โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. **ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** หมายถึง ความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในการเข้าใจความหมายของคำพูดหรือคำสั่งที่คู่สนทนาใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ และสามารถตอบสนองโดยการแสดงออกเป็นการกระทำหรือคำพูดโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง คำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมทั้งกริยาท่าทางได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและคล่องแคล่วระหว่างเข้ารับการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **นักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย** หมายถึง นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 และเรียนเสริมพิเศษนอกเวลาที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานวิจัยโดยแบ่งเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 2. ทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1.1 ความหมายของการฟัง
 - 2.1.2 ความสำคัญของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1.3 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1.4 การประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2.1 ความหมายของการพูด
 - 2.2.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2.3 การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 3.2.4 การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 3. การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
 - 3.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 3.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ
 - 3.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ
 - 3.4 ลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

1. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่ใช้กันในประเทศไทยมีด้วยกันหลายวิธี เช่น วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล วิธีสอนแบบตรง วิธีสอนแบบฟัง-พูด วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แต่วิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในปัจจุบันคือ วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะวิธีสอนขั้นตอนการสอน และกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

วิธีการสอนแบบนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่งไฮเบล (Hybel. 1995: 6) และสมยศ แม่นเข้ม (2543: 26) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารสอดคล้องกันว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อขอข้อมูลกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยสามารถรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูดและควรจะพูดอะไรกับใคร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร ความหมายของคำว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้เอง ทำให้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน (กรมวิชาการ. 2544ก: 19)

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) (Richards; Rodgers; & Stephen. 2001; Littlewood. 1995) ประกอบกับวิลเลียมส์ (Williams. 1995: 12-13) กล่าวว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการให้ผู้เรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครูต้องรู้และเข้าใจวิธีสอนภาษาอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง (กรมวิชาการ. 2544: 109)

1.2 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เบิร์น (Byrne. 1990: 9) ลิตเติลวูด (Littlewood. 1995: 45-49) และฮาร์เมอร์ (Harmer. 2001: 45-49) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยดำเนินการ ดังนี้

ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้นักเรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือ รูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่าง่ายขึ้น

กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และความหมายอย่างไร

2. ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก การฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ จึงควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อย

3. ขั้นปฏิบัติ (Production / Less-controlled Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทาง วิธีฝึกซึ่งอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น การอธิบายวิธีทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้

ครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารเป็นองค์ประกอบเพื่อนำมาปรับใช้ในการสอนในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเริ่มจากการสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่จะสื่อสารในขั้นนำเสนอเนื้อหา สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสื่อสารในขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทโดยให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้ภาษา ด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ครูผู้สอนจัดขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ในเรื่อง กิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความต้องการใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้องและเรียนอย่างสนุกสนาน

1.3 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นสำคัญมาก ฟรีแมน (Freeman, 2000: 15) กล่าวว่าความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะวัดจากการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยครูกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษา เพื่อหาข้อมูลที่ยังขาดอยู่ในการแก้ปัญหา นักวิชาการอื่นๆ ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังต่อไปนี้

สัจจ อุทรานันท์ (2532: 65) ได้กล่าวว่า การเลือกวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยคำนึงถึงวิธีสอนที่เห็นว่าจะสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544: 86) ว่าลักษณะของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ชอบศึกษาค้นคว้า อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับนี้ต้องใช้วิธีเรียนปนเล่น เพื่อให้เด็กไม่เบื่อหน่ายการเรียน มองเห็นการใช้ภาษาเป็นเรื่องสนุกสนาน ทำท่าย และได้ฝึกการใช้ทักษะภาษาโดยไม่รู้ตัว และเป็นการสร้างเจตคติที่ดีให้ผู้เรียน กิจกรรมที่ได้รับความนิยมในการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาได้แก่ การใช้เพลง เกมภาษา บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การสัมภาษณ์ และทำโครงการ เป็นต้น

ซาวิยอง (Savignon, 1997: 32) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษามุ่งให้ผู้เรียนมีความต้องการสื่อสารด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่หลากหลายที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001: 6) ได้สรุปลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนมา ได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและวัยของผู้เรียน

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ต้องการเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา และเกิดการพัฒนาการเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่การจัดการเรียนรู้เท่านั้นที่จะส่งผลต่อความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน สื่อการเรียนการสอนก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งเช่นกันที่ช่วยให้ นักเรียนเข้าใจการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

นอกจากการนำวิธีการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนแล้ว ผู้สอนต้องคำนึงถึงธรรมชาติของการสื่อสาร ซึ่งสามารถแยกทักษะการสื่อสารออกเป็น 4 ทักษะใหญ่ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวทางในการสอนทักษะดังกล่าว แต่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการพัฒนาทางด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จึงจะกล่าวถึงการสอนการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารเท่านั้น

2. การสอนภาษาอังกฤษทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสาร

2.1 การสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายและประสิทธิภาพของการฟัง

แครชเชน (Krashen. 2000: 79-98) ได้กล่าวถึงความหมายของการฟัง คือ การให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย เช่น วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ T.P.R.) ซึ่งเป็นการที่ผู้สอนออกคำสั่งให้ผู้เรียนแสดงหรือปฏิบัติตาม ผู้เรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่าผู้เรียนจะเข้าใจความหมายในสิ่งที่ครูพูดออกมา

สุรพันธ์ กุศลส่ง (2543: 9) กล่าวว่า การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ ความสนใจและมีประสบการณ์เดิมมาบ้างแล้ว นอกจากนี้ การฟังเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ เช่น การฟังครูอธิบายในชั้นเรียน ผู้ฟังต้องพยายามเข้าใจความหมายของผู้พูดที่ต้องการสื่ออย่างตั้งใจ สามารถตีความและวิเคราะห์คำพูดได้ สำหรับการฟัง ภาษาต่างประเทศ ผู้ฟังจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลทางภาษาและบริบทหรือสถานการณ์ เป็นต้น

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า การฟังถือเป็นปัจจัยป้อนเข้า เมื่อผู้ฟังเข้าใจในความหมายและการสื่อความจากผู้พูดจึงจะสามารถแสดงออกทางคำพูดได้ ประสิทธิภาพการฟัง ขึ้นอยู่กับความสนใจและความตั้งใจของผู้ฟัง การฟังเป็นกระบวนการที่ผู้ฟังต้องใช้ความสามารถในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดได้พูดออกมาว่ามีความหมายอย่างไร โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสานจึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

2.1.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การฟังถือเป็นทักษะป้อนเข้าและมีความสำคัญยิ่ง เป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอน เพราะการที่จะสามารถพูดได้ตอบหรือเขียนออกมาได้ จะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ดังนั้นในการเรียนการสอน ผู้เรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ ดังเช่นที่ แม็คดอนน็อฟและชอว์ (McDonough; & Shaw. 2003: 116-118) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการฟังไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของผู้เรียนเพราะการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนนั้น เริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆ หากผู้เรียนมีปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ภาษาไม่ประสบผล ดังนั้นครูจะต้องให้ความสำคัญโดยการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟังโดยทั่วไป (Casual Listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused Listening)

2.1.3 ขั้นตอนการสอนและการจัดกิจกรรมทักษะการฟังตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร ครูจำเป็นต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการสอนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ ดังที่อันเดอร์วูดส์ (Underwoods, 1989: 30) กล่าวถึงขั้นตอนในการสอนการฟังว่า ผู้เรียนควรมีโอกาสรู้ว่าตนเองจะได้ฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง ขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารมี 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟังหรือขั้นเตรียมการ (Pre-listening Stage) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับทราบถึงจุดมุ่งหมายในการฟัง เพื่อการเตรียมตัวกำหนดกลยุทธ์ในการฟังและเป็นการเตรียมความพร้อมในการฟังโดยเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหาและเกิดการกระตือรือร้นที่จะฟัง โดยครูใช้กิจกรรมที่ทำท่าย เช่น

1.1 อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง (Title Eliciting) โดยการใช้หัวข้อเรื่อง ภาพ หรือสื่ออื่นๆ เพื่อดึงสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.2 การระดมสมอง (Brainstorming) โดยให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้าง ที่จะปรากฏในเรื่องที่จะฟัง จากนั้นครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนเดาบนกระดาน นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟัง โดยใช้ความรู้เดิม

1.3 เล่นเกม (Lead-in Games and Activities) เพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียน และฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนที่จะได้ฟังเนื้อหา เช่น เกมใบ้คำหรือการฝึกออกเสียงคำคู่ที่มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว (Minimal Pair)

1.4 การใช้คำถามนำ (Lead-in Questioning) โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวเรื่องที่จะฟัง

การเตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือการให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ครูต้องเตรียมให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While-listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ซึ่งอาจใช้กิจกรรมการฟังต่อไปนี้

- ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ
- ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง

- ฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟัง
- ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์
- ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูก/ผิด ตามบทฟัง
- ฟังเพื่อเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์
- ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ
- ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน
- ฟังเพื่อเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ก่อนการฟัง

หลังจากผู้เรียนทำกิจกรรมการฟังแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะได้รู้ว่าตนเองเข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่นๆ โดยฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมหรือฝึกทักษะอื่นๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น

- การตรวจสอบคำตอบ เพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง อาจจะเป็น คำถามที่มีตัวเลือกหรือเป็นแบบถูก/ผิด
- การแก้ปัญหา โดยให้ผู้เรียนฟังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา จากนั้นให้ ผู้เรียนร่วมกันแก้ปัญหา
- การสรุปสั้นๆ หรือย่อความ ผู้เรียนเลือกหาประโยคที่เหมาะสมที่จะเป็น บทสรุปของเรื่องจากข้อมูลที่ได้จากผู้สอน
- แบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย และให้ฟังข้อมูลเป็นกลุ่มๆ ละส่วนที่แตกต่างกัน จากนั้นให้ผู้เรียนมารวมกลุ่มใหญ่ขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และช่วยกันรวบรวมข้อมูลทั้งหมดให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์
- กิจกรรมการเขียน เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมาย ไปรษณียบัตร หรือ บทความที่สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง เป็นต้น
- กิจกรรมการพูด เช่น การโต้ว่าที่ สัมภาษณ์ อภิปราย แสดงบทบาทสมมติ หรือละครที่สัมพันธ์กับเรื่องหรือบทความที่ฟัง

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการฝึกทักษะการฟังนั้น ครูจะเลือกใช้กิจกรรมใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์การสอนทักษะการฟัง นอกจากนี้ เนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในการสอนควรเร้าความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาใช้จริง ทั้งในและนอกห้องเรียน

และที่สำคัญระดับความยากง่ายของภาษาควรเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน การสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการฟัง (Pre-listening Stage) ขั้นการฟัง (While-listening Stage) และขั้นหลังการฟัง (Post-listening Stage) ซึ่งควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ทักษะการฟังถือเป็นทักษะแรกที่นักเรียนสามารถทำได้ก่อนทักษะอื่นๆ ทั้งนี้เพราะการฟังเป็นการรับข้อมูลข่าวสารเข้ามา จากนั้นผู้ฟังเกิดการคิดวิเคราะห์ แยกย่อยสิ่งที่ได้ยินแล้วทำการปฏิสัมพันธ์กับสารเหล่านั้นด้วยทักษะการส่งข้อมูลออก ซึ่งทักษะการส่งข้อมูลที่เป็นทักษะพื้นฐานคือ ทักษะการพูดนั่นเอง

2.2 การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร

ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจึงได้มุ่งเน้นการพูดเพื่อการสื่อสารเป็นสำคัญ โดยครูผู้สอนพยายามสอนให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและมี ประสิทธิภาพ มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้

บายเกต (Bygate. 2005: 33-34) ได้กล่าวถึงการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 2 ประการ คือ ประการแรก การสอนทักษะที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจ ได้แก่ การสอนทักษะต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจ เช่น การจำ การออกเสียงที่ถูกต้องแบบเจ้าของภาษา การผันกริยาที่เหมาะสมกับกาลเวลา (Tense) และการพูดประโยคให้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาและไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายที่ผู้พูดต้องการ และประการที่สอง เป็นการเพิ่มทักษะการปฏิสัมพันธ์คือ การสอนโดยให้สถานการณ์ที่คล้ายกับเหตุการณ์ในชีวิตจริง ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกของตนเองว่าในสถานการณ์ที่เผชิญอยู่นั้นควรพูดอะไร พูดอย่างไรจึงจะตรงกับจุดประสงค์ที่ตนเองต้องการจะสื่อสาร อีกทั้งสอนให้คำนึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้ฟังโดยอาศัยความรู้ที่ได้รับจากการเรียนทักษะการพูดช่วยให้เกิดความเข้าใจ ซึ่งหมายความว่า ควรให้ความรู้ผู้เรียนก่อนที่จะให้ทำกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์ นั่นคือ การนำแนวคิดการสอนแบบตรง (Direct Method) คือการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกให้เชื่อมคำและวลีเข้ากับความหมายใช้ของจริงหรือการกระทำที่สื่อความ โดยใช้ภาษาที่ต้องการเรียนเป็นสื่อในการสอน มาผสมผสานกับแนวคิดการสอนแบบอ้อม (Indirect Method) เป็นการสอนโดยการจัดกิจกรรมสนทนาแบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้การพูดด้วยตนเอง ซึ่งมีผลทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดโดยมีความถูกต้องของการใช้ภาษาและความคล่องในการสื่อสารปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

บราวน์ (Brown. 2001: 36-37) ได้กล่าวว่าการสอนทักษะการพูดเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมาย ซึ่งก็คือภาษาอังกฤษนั่นเอง โดยให้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษตามหน้าที่ต่างๆ อันเป็นหน้าที่พื้นฐานของภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การกล่าวทักทาย การกล่าวขอบคุณ การกล่าวขอโทษ ซึ่งมีรูปแบบหรือสำนวนในการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป นอกจากนี้ ครูควรสอนให้เด็กมีการพูดแบบ

ปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อบทบาทในการพูดของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ อีกทั้งผู้เรียนควรมีโอกาสได้ฝึกแสดงความคิดเห็นต่อกลวิธีต่างๆ ที่ผู้เรียนจำเป็น ต้องใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ในการวิเคราะห์และได้รับข้อมูลย้อนกลับในสิ่งที่เกิดขึ้นว่า ควรปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดในการพูดตามสถานการณ์นั้นๆ

สรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูด ควรเป็นการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริง การสอนเพื่อให้นักเรียนพูดได้จริงนั้น นักเรียนต้องมีความเข้าใจในตัวภาษา รวมทั้งต้องมีการฝึกปฏิบัติการสื่อสารที่เพียงพอ ซึ่งครูผู้สอนต้องมีความรู้ในขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเป็นอย่างดี

2.2.2 ขั้นตอนการสอนทักษะการพูดตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

สก็อตต์ (Scott. 1981: 70) เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนได้รู้ถึงสิ่งที่เรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกต

ลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับริบท เช่น ผู้พูด เป็นใคร ต้องการจะสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งทีพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่จะพูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากการเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กันหรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

นอกจากนี้ เบิร์น (Byrne. 1990: 9) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ (The Presentation Stage) เป็นขั้นที่ครูสอนเนื้อหาใหม่เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ จดจำ และนำไปใช้ในการฝึกพูดขั้นต่อไป ครูผู้สอนจะมีบทบาทมากในฐานะ “ผู้ให้ความรู้” อย่างไรก็ตามครูควรใช้เวลาในขั้นนี้ไม่นานนักและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาที่นำเสนอควรเป็นบทสนทนาเป็นหลัก หรืออาจเป็นบทเขียนร้อยแก้ว (Prose Passage) ก็ได้ ซึ่งแนวการจัดกิจกรรมในขั้นนี้มี 2 แนวทาง คือ

1) กิจกรรมที่มีโครงสร้างที่แน่นอน (Structured Activities) หมายถึง กิจกรรมที่ได้มีการวางแผนไว้อย่างดี เป็นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนจะต้องพบในเนื้อเรื่อง เช่น สอนการใช้ can โดยมีรูปภาพหรือท่าทางเป็นสื่อในการสอน หลังจากนั้นจึงเป็นการพูดถึงตนเองโดยใช้ can แต่

วิธีนี้ถูกคิดว่าเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่มีข้อดีคือไม่ใช้เวลามากนักและอธิบายได้ครอบคลุมเนื้อหา

2) กิจกรรมที่มีโครงสร้างไม่แน่นอน (Unstructured Activities) หมายถึง กิจกรรมที่ไม่ได้มีการวางแผนในการทำกิจกรรมไว้ตายตัว กิจกรรมนี้เหมาะสำหรับนักเรียนระดับที่สูงขึ้น เพราะนักเรียนจะรู้ในส่วนของตัวภาษามากพอที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร กิจกรรมนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่น การให้นักเรียนเล่าเรื่องหรือบอกความรู้เดิมที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกปฏิบัติ (The Practice Stage) เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกพูดโดยใช้ความรู้ที่ได้จากการนำเสนอให้ถูกต้องและคล่องแคล่ว ในขั้นนี้นักเรียนจะมีบทบาทมากกว่า ครู โดยครูจะเป็นเพียงผู้ควบคุม (Conductor) ให้การฝึกนั้นถูกต้อง สื่อที่จะนำมาใช้ในการฝึกมี 2 ประเภท คือ แบบฝึก (Drills) และเนื้อเรื่อง (Texts)

ขั้นที่ 3 ขั้นผลิตภาษา (The Production Stage) ในขั้นนี้เป็นการให้นักเรียนใช้ภาษาที่ได้อธิบายจากขั้นที่ 1 และฝึกในขั้นที่ 2 อย่างเต็มความสามารถโดยครูไม่ได้มีหน้าที่ในการกำหนดและควบคุม ครูมีหน้าที่คอยจัดการและอำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนดำเนินต่อไปได้ โดยเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้องทางไวยากรณ์ เพื่อเป็นการเตรียมให้นักเรียนพร้อมที่จะใช้ภาษาได้จริงนอกห้องเรียน กิจกรรมที่ใช้อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้

จากแนวคิดขั้นตอนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารของสก็อตต์และเบิร์น สามารถสรุปได้ว่า การสอนพูดเพื่อการสื่อสารควรเริ่มด้วยขั้นตอนของการบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนรับทราบในสิ่งที่จะได้เรียน ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น จากนั้นเป็นขั้นตอนของการนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ และการผลิตภาษาหรือการถ่ายโอนเป็นขั้นตอนสุดท้าย จากขั้นตอนดังกล่าว จะสังเกตได้ว่าครูผู้สอนต้องดำเนินการสอนอย่างเป็นขั้นตอนและต้องมีการเลือกใช้กิจกรรมการสอนการพูดที่เหมาะสมกับแต่ละขั้นตอนดังกล่าวด้วย

2.2.3 กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของผู้เรียนได้ อีกทั้งยังมีส่วนช่วยให้การเรียนภาษาเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยฟินอคเชีย-โร และบรัมฟิต (Finocchiaro; & Brumfit, 1990: 141-142) และลิตเติลวูด (Littlewood, 1995: 22-64) ได้เสนอรูปแบบของกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา และกิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหน้าที่ทางภาษา แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) ได้แก่

1.1.1 กิจกรรมการเลือกรูปภาพ (Identifying Pictures) จากชุดรูปภาพที่กำหนดให้ กิจกรรมนี้แบ่งผู้เรียนเป็น A และ B โดยที่ A จะมีชุดรูปภาพ แต่ B จะมีเพียง 1 รูปภาพ ซึ่ง A จะต้องค้นหาว่าภาพที่ B ถือนั้นเป็นภาพใด

1.1.2 กิจกรรมการจับคู่ (Discovering Identical Pairs) กิจกรรมนี้เป็น กิจกรรมกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 5 คน สมาชิก 4 คน ในกลุ่มจะได้รับภาพคนละ 1 ใบ ยกเว้นสมาชิกคนที่ 5 จะมีภาพที่เหมือนกับสมาชิกคนหนึ่ง ใน 4 คน สมาชิกคนที่ 5 จะต้องพยายามถามเพื่อนคนอื่นจนกระทั่งทราบว่า ใครมีภาพที่เหมือนกับภาพของตนทุกประการ

1.1.3 กิจกรรมการหาลำดับและตำแหน่งที่ตั้ง (Discovering Sequences and Locations) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A จะมีรูปภาพที่จัดเรียงไว้แล้วอย่างถูกต้อง ส่วน B มีรูปภาพชุดเดียวกันแต่ไม่ได้ลำดับไว้ B จะต้องถาม A เพื่อให้ A บอกตำแหน่งที่ตั้ง จนกระทั่งสามารถ จัดลำดับภาพได้ถูกต้องตามให้เหมือนภาพของ A

1.1.4 กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Discovering Missing Information) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่นักเรียน 2 คน ได้รับตารางข้อมูลที่ยังไม่สมบูรณ์คนละ 1 ชุด ต่างฝ่ายต่างถามตอบกันเพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไป และเขียนเติมให้ครบลงในตารางของตน

1.1.5 กิจกรรมการค้นหาความลับ (Discovering Secrets) กิจกรรมนี้จัดได้หลายแบบ เช่น เกม 20 คำถาม หรือการทายอาชีพ ซึ่งนักเรียนคนหนึ่งมีข้อมูลที่ถือว่าเป็นความลับและนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นเรียนหรือในกลุ่มพยายามถามคำถามเพื่อค้นหาความลับนั้น

1.2 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) ได้แก่

1.2.1 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับรูปแบบหรือรูปภาพ (Communicating Patterns or Pictures) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดย A และ B ได้รับวัสดุที่เหมือนกันคนละ 1 ชุด A ได้รับวัสดุแล้วนำมาจัดวางให้เป็นรูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ให้ B เห็น ส่วน B จะต้องพยายามจัดวางวัสดุให้มีรูปแบบเหมือนกับของ A โดย A และ B จะต้องทำการสื่อสารกันให้เข้าใจจนกระทั่ง B สามารถจัดวางวัสดุเหล่านั้นได้ถูกต้อง

1.2.2 กิจกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับแบบจำลอง (Communicating Models) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่หรือกลุ่มก็ได้ ให้ A สร้างแบบจำลองของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดย B มีอุปกรณ์เหมือนกันและต้องพยายามใช้ชิ้นส่วนนั้นมาสร้างเป็นแบบจำลองให้เหมือนของ A ตามคำแนะนำของ A

1.2.3 กิจกรรมการค้นหาคความแตกต่าง (Discovering Differences) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A และ B จะได้รับรูปภาพคนละ 1 รูป ซึ่งรูปของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ทั้งคู่จะต้องพยายามสนทนาเพื่อหาจำนวนและส่วนที่แตกต่างกันในภาพนั้น

1.2.4 กิจกรรมไปตามทิศทางที่บอก (Following Directions) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมคู่ โดยที่ A ได้รับแผนที่ ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งอาคารสถานที่ ส่วน B มีแผนที่ซึ่งไม่ได้ระบุรายละเอียดไว้ A จะต้องสื่อสารกับ B เพื่อบอกทางให้ B ไปยังตำแหน่งที่ตั้งนั้นให้ได้

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) ได้แก่

1.3.1 กิจกรรมการลำดับเรื่องราว (Reconstructing Story Sequence) กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมกลุ่ม โดยที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีรูปภาพคนละ 1 รูป และสมาชิกแต่ละคนจะต้องพลัดกันเล่าเรื่องตามรูปภาพของตน โดยไม่ดูรูปภาพของผู้อื่น หลังจากนั้นสมาชิกทุกคนต้องช่วยกันเรียงลำดับเรื่องราวที่ฟังให้ถูกต้อง

1.3.2 กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา (Pooling Information to Solve a Problem) เป็นกิจกรรมคู่ โดย A มีข้อมูลบางส่วนซึ่งอาจเป็นข้อมูลของตารางกำหนดเวลาของขบวนรถไฟสายต่างๆ เพื่อเดินทางจากสถานที่ X ไปยังสถานที่ Y และ B มีข้อมูลของตารางรถไฟที่กำหนดเวลาจาก Y ไปถึง Z ทั้ง A และ B ต้องสนทนากันเพื่อหาทางแก้ปัญหาใดแก้ปัญหาหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางระหว่าง 2 สถานีนี้ เช่น หาเส้นทางรถไฟที่เดินทางจาก X ไป Z โดยเวลาน้อยที่สุด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving) เช่น การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการซื้อของชำร่วยให้กับเพื่อนในชั้นเรียน โดยคำนึงถึงความชอบและจำนวนเงินที่สมาชิกในกลุ่มมี กิจกรรมประเภทนี้จัดเป็นกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ที่ผู้เรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลที่เหมือนกัน จึงไม่จำเป็นต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน แต่ผู้เรียนต้องร่วมกันอภิปรายและประเมินเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจหรือหาทางแก้ไขปัญหา

2. กิจกรรมเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) กิจกรรมประเภทนี้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาตามหน้าที่ทางภาษาเช่นเดียวกับกิจกรรมประเภทที่ 1 แต่กิจกรรมนี้ยังให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์รวมถึงบริบทของการใช้ภาษาในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ครูสามารถกระทำดังนี้

2.1 การใช้ห้องเรียนเป็นบริบททางสังคม มีแนวทางในการจัดดังนี้

2.1.1 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการชั้นเรียน

2.1.2 ครูควรใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน

2.1.3 ครูควรจัดบทเรียนการสนทนาหรืออภิปรายความคิดเห็นเป็นภาษาอังกฤษ

2.1.4 ครูควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดบทสนทนาหรือแสดงบทบาทสมมติ โดยหัวข้อเรื่องควรเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน เช่น ประสบการณ์ต่างๆ ในโรงเรียน

2.2 การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) สามารถให้ผู้เรียนทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

2.3 การแสดงบทบาทสมมติตามบทสนทนาที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Dialogues) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ผู้เรียนจะต้องผลัดเปลี่ยนกันพูดตามบทสนทนาที่ได้รับ

2.4 การแสดงบทบาทสมมติตามข้อมูลที่กำหนด (Role Playing Controlled through Cues and Information) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายและตัวชี้แนะที่เป็นข้อมูลสั้นๆ ในสิ่งที่ผู้เรียนต้องพูด

2.5 การแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์และเป้าหมายที่กำหนด (Role Playing Controlled through Situation and Goals) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะเป็นสถานการณ์และเป้าหมายในการสนทนา ซึ่งกำหนดไว้อย่างกว้างๆ ซึ่งวิธีการนี้ผู้เรียนจะมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ได้มากขึ้น

2.6 การแสดงบทบาทสมมติในรูปของการโต้เถียงหรือการอภิปราย (Role Playing in the Form of Debate or Discussion) การแสดงบทบาทสมมติประเภทนี้ ผู้เรียนจะได้รับบัตรที่กำหนดบทบาท โดยในบัตรนั้นจะกำหนดสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะต้องโต้เถียงหรืออภิปรายและกำหนดข้อมูลที่จำเป็นต่อการอภิปราย โดยผู้เรียนจะต้องตัดสินใจหรือหาข้อสรุปโดยลงคะแนนเสียง

3. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนหรือใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยผู้เรียนได้รับ บทบาทที่ต้องแสดงตามและยังต้องใช้ประสบการณ์ของตนเองในการตัดสินใจและแก้ปัญหาต่างๆ

4. การแสดงสด (Improvisation) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงละครจากเรื่องที่ไม่มีบทบทหรือบทสนทนาให้ โดยครูจะทำหน้าที่ในการสร้างสถานการณ์ที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนแต่ละคนแปลความ แสดงท่าทางและสนทนาออกมา อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนอาจกำหนดบุคลิกภาพและลักษณะของผู้เรียนแต่ละคน แต่ไม่ได้บ่งถึงเป้าหมายในการสื่อสารที่แน่นอน

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001: 92-152) ได้เสนอแนะกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

1. การเจรจาหาข้อตกลง (Reaching a Consensus) กิจกรรมประเภทนี้จะให้ผู้เรียนได้มีการอภิปราย และหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระโดยไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้า เช่น การอภิปรายเพื่อเลือกวัสดุ 10 อย่าง เพื่อใช้ในการเดินทาง เป็นต้น

2. การถ่ายทอดคำสั่งหรือคำแนะนำ (Relaying Instructions) กิจกรรมนี้ผู้เรียนจะต้องให้คำสั่งหรือคำแนะนำในการทำกิจกรรมแก่เพื่อน ความสำเร็จของชิ้นงานขึ้นอยู่กับความเข้าใจในคำแนะนำ

3. เกมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Games) เช่น การหาความแตกต่างของรูปภาพ (Find the Differences) การบรรยายและจัดเรียงลำดับภาพ (Describe and Arrange) และการเรียงลำดับเรื่องใหม่ (Story Reconstruction) เป็นต้น

4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนพูดเพื่อหาทางแก้ปัญหาจากสถานการณ์ที่ได้รับ

5. การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล (Interpersonal Exchange) สามารถจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ก็ได้ โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันสอบถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกัน เหมาะสำหรับการใช้ในตอนเริ่มบทเรียนแรก เช่น กิจกรรม Ice Breaker

6. สถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นการสร้างหรือการจำลองสถานการณ์จริงขึ้นในห้องเรียน โดยที่ผู้เรียนต้องคิดว่าตนเองเป็นตัวละครที่ถูกกำหนดไว้ในสถานการณ์จำลอง โดยที่ได้รับข้อมูลบทบาทเพื่อใช้ในการแสดง

จากทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร จะเห็นได้ว่าการสอนการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เพื่อการสื่อสารจริงๆ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ ครูผู้สอนควรเลือก กิจกรรมที่มีสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการพูด

2.3 การวัดและประเมินผล

2.3.1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับ กิจกรรมการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนความพยายามส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540: 151) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดและนำข้อมูลที่ได้รับมา ประเมินผลระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงต่อไป

นอกจากนี้ วิรัช วรรณรัตน์ (2546: 4) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึงกระบวนการในการกำหนดตัวเลข สัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งของที่จะวัด โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมีกฎเกณฑ์ตามคุณสมบัติหรือลักษณะของสิ่งนั้นๆ

จากความหมายการวัดและประเมินผลข้างต้น สรุปได้ว่าการวัดและประเมินผลเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผล การเรียนของนักเรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินการเรียนการสอนเป็นศาสตร์หนึ่งที่มีความละเอียดซับซ้อนและต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้เทคนิควิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้ผลการประเมินที่ออกมานั้นมีความน่าเชื่อถือ

2.3.2 เทคนิควิธีการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ผลการประเมินต้องบ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาตนเอง เช่น การลงมือปฏิบัติจริง การใช้ความคิดอย่างรอบคอบในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ดังนั้น ครูควรรู้เทคนิควิธีการในการวัดและประเมินผลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544: 58-59) ได้เสนอเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลที่ครูควรนำมาใช้ ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการที่นิยมวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลพฤติกรรม ในการใช้ความคิดและการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านอารมณ์ความรู้สึกและลักษณะนิสัยของผู้เรียน ผู้สอนสามารถทำได้ทุกเวลาทุกสถานที่ วิธีการสังเกตที่ดีควรทำแบบที่วางแผนไว้และแบบที่ไม่ได้วางแผนไว้เพื่อให้ได้ทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสังเกต และพฤติกรรมที่น่าสนใจที่ผู้สอนไม่ได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกหลายครั้ง ในหลายสถานการณ์ และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึก ระเบียบสะสม เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลตามพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน และครูสามารถใช้การสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ครูที่เลือกวิธีนี้ควรหาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียนเพื่อเตรียมคำถามล่วงหน้า รวมทั้งควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสุภาพ เพื่อจะได้ทราบสาเหตุของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก

3. การตรวจผลงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่สามารถนำผลไปใช้ในการ ช่วยเหลือผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครูได้ทันที ดังนั้นผู้สอนจึงควรตรวจผลงานตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด การตรวจสอบผลงานภาคปฏิบัติ การตรวจสอบการจัดทำโครงการ โครงงาน และแฟ้มสะสมงาน ซึ่งในการตรวจสอบผลงานตามการประเมินแนวใหม่ ครูควรมีการยืดหยุ่นโดยไม่จำเป็นต้องตรวจผลงานทุกชิ้น ผู้เรียนสามารถเลือกชิ้นงานที่ผู้เรียนชอบมาให้ครูตรวจ เพื่อครูจะได้ทราบถึง

ความคิดที่ผู้เรียนแสดงออกในชิ้นงาน การกำหนดผลการประเมินไม่ควรบอกเป็นคะแนนอย่างเดียว แต่ควรบอกความหมายของคะแนนนั้นด้วย ซึ่งเรียกว่า รุปริก (Scoring Rubrics)

4. การรายงานตนเอง (Reflection) เป็นการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายสั้นๆ หรือตอบแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำ ความพอใจในผลงาน และความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

เทคนิควิธีการวัดและประเมินผลดังกล่าวเป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องรู้ และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อให้การวัดและประเมินผลสามารถวัดความรู้ ความคิดที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนแต่ละคนได้จริง ซึ่งได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการรายงานตนเอง

การประเมินผลการเรียนรู้วิชาต่างๆ ย่อมจะมีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปตามแต่วัตถุประสงค์ของหลักสูตร แยกตามตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการเรียนรู้โดยวิธีการที่หลากหลายนั้นล้วนแล้วแต่เป็นการประเมินผลจากความสามารถของผู้เรียนทั้งสิ้น ซึ่งจะสะท้อนกลับถึงประสิทธิภาพการสอนของครูด้วย

2.3.3 การประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

เมื่อเป้าหมายของการศึกษาต้องการให้การวัดและประเมินผล เป็นตัวชี้ให้เห็นถึง สภาพการเรียนรู้ภาษาที่แท้จริงของผู้เรียน และมุ่งให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้จริง ครูผู้สอนต้องมีการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาเป็น 3 ส่วน ดังนี้ (ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. 2544: 78-79)

1. ประเมินโดยใช้วิธีทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตามหลักสูตรการศึกษาระดับพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การประเมินผลเน้นที่ภาคปฏิบัติ ดังนั้น การประเมินผลภาคทฤษฎีจึงมีไม่มาก แต่อย่างไรก็ตาม การประเมินผลโดยวิธีการทดสอบจะต้องวัดทั้งสองแบบควบคู่กันไป และต้องประเมินผู้เรียนในเรื่องของความสามารถในการนำภาษาไปใช้ได้จริง ดังที่ ออลเลอร์ (Oller. 1979: 151) ที่กล่าวว่า การทดสอบความสามารถทางภาษานั้นไม่สามารถทดสอบด้วยแบบทดสอบไวยากรณ์ การอ่านหรือศัพท์ และการทดสอบส่วนย่อยอื่นๆ การทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จึงไม่ควรทดสอบว่าจะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จพิจารณาที่ประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง (Use) มิใช่การมีความรู้เพียงกฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) ส่วนการใช้แบบทดสอบทางภาษา ผู้สอนควรคำนึงถึงประสบการณ์และความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนควรสร้างแบบทดสอบที่ใช้ประเมินความสามารถในการสื่อความได้จริง การใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสามารถวัดได้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาทั้งด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยค

2. การประเมินจากผลงาน ซึ่งได้แก่ ชิ้นงาน ผลงาน และแฟ้มสะสมงาน

ชิ้นงาน เป็นผลงานที่ผู้เรียนผลิตขึ้นเอง จากกิจกรรมการเรียนการสอน ครูและผู้เรียนสามารถกำหนดจำนวนชิ้นงานร่วมกัน โดยเน้นชิ้นงานที่บอกความสามารถในองค์รวม ความสามารถในการ

การบูรณาการความรู้และทักษะทางภาษาอย่างหลากหลายในการผลิตชิ้นงาน และในแต่ละชิ้นงานควรมีสัดส่วนคะแนนกำหนดไว้ เพื่อทราบว่าชิ้นไหนมีความสำคัญและดีกว่ากัน

ผลงานจากการปฏิบัติ เป็นผลงานที่เกิดจากงานในภาคปฏิบัติ เช่น การปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย การประเมินงานแบบนี้ต้องใช้การสังเกตและบันทึกพฤติกรรม

แฟ้มสะสมงาน โครงการ และแฟ้มสะสมงานเฉพาะเรื่อง เป็นงานที่เน้นกระบวนการทำงานเชิงระบบตั้งแต่เริ่มต้นทำงาน คือผู้เรียนต้องเกิดความสนใจ วางแผนลงมือปฏิบัติและปรับปรุงงานจนสำเร็จ ผู้เรียนต้องมีการสะสมหลักฐานการปฏิบัติงานจริงตั้งแต่ต้นจนจบ แล้วนำมาจัดทำในรูปแบบแฟ้มสะสมงาน โครงการ และแฟ้มสะสมงานเฉพาะเรื่อง

ในการประเมินผลงานนั้น อาจไม่ต้องประเมินทั้งสามลักษณะ แต่สิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนต้องจัดทำ คือกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) ซึ่งครูสามารถให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนน

3. การประเมินพฤติกรรมที่แสดงคุณธรรม จริยธรรม ผู้สอนต้องหมั่นสังเกต พฤติกรรมทั้งที่มีการวางแผนไว้และไม่ได้วางแผนไว้

นอกจากการประเมินผลการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ดังกล่าวข้างต้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งหนึ่งเป็นการศึกษาผลการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ ดังนั้นจึงความจำเป็นต้องกล่าวถึงการประเมินทักษะการฟังและพูด ดังนี้

2.3.4 การประเมินทักษะการฟัง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 133-135) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินทักษะการฟังตามรูปแบบการฟังดังนี้

1. การฟังแบบตัวต่อตัวในการสนทนา ควรใช้เกณฑ์ที่วัดความสามารถในการจับใจความ การตีความ การสังเกตกิริยา อากักร สีหน้า และท่าทางของผู้พูด วัตถุประสงค์ของการพูด บริบทของการพูด สื่อภาษาที่ใช้

2. การฟังที่ไม่ใช่แบบตัวต่อตัว เช่น การฟังวิทยุ โทรทัศน์ หรือ การบรรยาย ควรเพิ่มเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการระบุประเภทของเนื้อความที่ฟังว่าเป็นโวหารใด มีหน้าที่ทางภาษาและมีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ของผู้พูดและผู้ฟังอย่างไร โดยมีเกณฑ์วัดดังนี้

2.1 ความเข้าใจสาร

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้พูด

2.3 ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

2.3.5 การประเมินทักษะการพูด

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538: 79-80) กล่าวว่า รูปแบบการพูดที่สามารถทดสอบได้มี 3 ประเภท ดังนี้

1. การพูดเดี่ยวเพียงคนเดียว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง โดยจะใช้เทคนิคการวัดความสามารถเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะพูดจริงในเนื้อหาที่ได้เตรียมมา
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักจะเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป โดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการป้อนคำถามให้ผู้เรียนได้แสดงทักษะการพูดของตน
3. การอภิปรายหรือการโต้วาที ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่ม โดยมีกรรมการเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530: 38-39) ได้ให้หลักเกณฑ์ในการประเมินผลการพูดไว้ ดังนี้

1. ความคล่องแคล่ว (Fluency) คือ ความราบรื่น ความต่อเนื่อง และความเป็นธรรมชาติในการพูด
2. ความเข้าใจ (Comprehensibility) คือ ความสามารถที่จะพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ (Amount of Communication) คือ ปริมาณของข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้
4. คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร (Quality of Communication) คือ ความถูกต้องของภาษาที่พูด

ออยเลอร์ (Oller, 1979: 320-323) อธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการพูด ดังนี้

เทคนิควิธีที่เป็นที่นิยมเป็นของ FSI (Foreign Service Institute) ซึ่งเป็นสถาบันบริการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งประเภทความสามารถดังนี้

1. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)
 - ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้
 - ระดับ 2 ออกเสียงผิดมาก ยากแก่การเข้าใจ ต้องช้าบ่อยๆ
 - ระดับ 3 ใช้เสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิดๆ ทำให้เข้าใจผิดบางครั้ง
 - ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งในบางที่และออกเสียงผิดในบางครั้งแต่ยังเข้าใจ
 - ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังชัดเจน แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
 - ระดับ 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีร่องรอยว่าเป็นต่างชาติเลย
2. ด้านไวยากรณ์ (Grammar)
 - ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดหมด ยกเว้นสำนวนที่เตรียมไว้ล่วงหน้า

ระดับ 2 พุดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ด้านไวยากรณ์น้อย ทำให้สื่อสารไม่ได้

ระดับ 3 พุดผิดบ่อยครั้ง แสดงถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่สำคัญ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง

ระดับ 4 มีที่ผิดบ้างในบางครั้ง แสดงถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ

ระดับ 5 ผิดโครงสร้างไวยากรณ์น้อยมาก

ระดับ 6 ผิดไม่เกิน 1 หรือ 2 ครั้ง ในระหว่างสัมภาษณ์

3. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้ศัพท์ผิดแม้เป็นบทสนทนาที่ง่าย ๆ

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ในวงจำกัดในเหตุการณ์ประจำวัน

ระดับ 3 บางครั้งใช้ศัพท์ไม่ถูกต้อง ใช้ศัพท์ในวงจำกัดทำให้พุดคุยเรื่องการทำงานอาชีพ และเรื่องสังคมทั่วๆ ไปไม่ได้

ระดับ 4 รู้คำศัพท์ทางด้านการงานอาชีพอย่างเพียงพอที่จะพุดคุย ในเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษ รู้คำศัพท์ทั่วๆ ไป ช่วยให้สามารถพุดคุยในเรื่องทั่วไปได้แต่ยังมีการพุดซ้ำ และวกวน

ระดับ 5 รู้ศัพท์ทางด้านการงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์สังคมต่างๆ ได้

ระดับ 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่ากับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาคดี

4. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

ระดับ 1 พุดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อ จนทำให้พุดสนทนาไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 พุดช้ามากและติดตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคสั้นๆ ที่พุดทุกวัน

ระดับ 3 พุดช้าและไม่คล่องบ่อยครั้ง บางประโยคพุดได้ไม่จบความ

ระดับ 4 พุดช้าไม่คล่องในบางครั้ง ทำให้ต้องพุดใหม่ซ้ำ และติดขัดในเรื่องการใช้คำศัพท์

ระดับ 5 พุดได้คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและราบเรียบในการพุด

ระดับ 6 พุดได้ทุกเรื่องทั้งเรื่องงานและเรื่องทั่วๆ ไปได้คล่องแคล่ว และราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

5. ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

ระดับ 1 เข้าใจการสนทนาเรื่องนั้นๆ ได้น้อยเกินไป แม้ในสถานการณ์ที่ธรรมดาที่สุด

ระดับ 2 เข้าใจเมื่อพุดช้าๆ และเป็นเรื่องพื้นๆ ด้านสังคม และการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้พุดพุดซ้ำและเรียบเรียงความสั้นๆ

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่ายๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำๆ หรือพูดซ้ำบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าใจภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษาใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวค่อนข้างดี แต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

ระดับ 5 เข้าใจภาษาของผู้พูดที่มีการศึกษาใช้ในทุกอย่างยกเว้นผู้พูดใช้สำนวนการพูดหรือพูดเร็วมาก และออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 เข้าใจภาษาพูดทุกอย่างที่ใช้ภาษาแบบทางการ สำนวนการพูดเหมือนกับเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า การประเมินผลทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัดได้จากพฤติกรรมด้านต่างๆ คือ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความเข้าใจ เพื่อให้เกณฑ์การวัดความสามารถในการพูดเหมาะสมกับจุดประสงค์และกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์วัดความสามารถโดยดัดแปลงจากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

3. การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นจึงต้องมีการศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎีของการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษอย่างละเอียด

3.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

เฉลิมวศรี พิบุลชล (2535: 30) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษโดยสรุปไว้ว่า

ค่ายฝึกภาษา หมายถึง ค่ายที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษา โดยครูมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด และใช้อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทางภาษาน้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกเนื่องจากการเรียนนอกสถานที่

ศิริยา ตระกูลสุ (2541: 7) กล่าวว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่เป็นแหล่งสร้างสรรค์ประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษ ที่เน้นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้ภาษา นอกเหนือจากการเรียนในบรรยากาศเดิมของห้องเรียน โดยนำภาษาอังกฤษมาเป็นสื่อกลาง ในการสื่อสาร อันเป็นการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมทั้งผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นเป็นหมู่คณะ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาทางจิตใจและสังคมของผู้เรียน

ศิริยา คณิรานนท์ (2541: 10) ได้ให้ความหมายของคำภาษาอังกฤษว่าคำภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นกลุ่ม ในการฝึกภาษาในห้องเรียน โดยมีผู้ที่ผ่านการอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนโดย กิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ รัตนารณ์ โพธิ์ทอง (2544: 19) ได้สรุปไว้ว่า คำภาษาอังกฤษ หมายถึงคำที่มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและมีประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่างๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานนอกห้องเรียน

ดังนั้น สรุปความหมายของคำภาษาอังกฤษ ได้ว่า คำภาษาอังกฤษ คือ คำที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา โดยผ่านการทำกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานและผ่อนคลายนอกห้องเรียน โดยมีครูหรือผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือในขณะที่ทำกิจกรรม

3.2 จุดมุ่งหมายในการจัดคำภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดคำภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

เจลิยวรี พิบุลชล (2535: 30) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดคำภาษาอังกฤษไว้ว่า

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันเป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน

2. เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกในการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไปในเวลาเดียวกัน การใช้ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้ เป็นการเรียนภาษาโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. เพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

รัตนารณ์ โพธิ์ทอง (2544: 20) ได้เสนอจุดมุ่งหมายในการจัดคำภาษาอังกฤษดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. เพื่อสร้างความสนุกสนานพร้อมกับการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมหรือเกมทางภาษาให้แก่ผู้เรียน

4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น

5. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้ จากการเรียนในห้องเรียน เป็น การเรียนนอกห้องเรียน

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ คือ เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน โดยผ่านการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

3.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540: 16) ได้แบ่งประเภทของค่ายออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่ายกลางวัน หมายถึง ค่ายที่อยู่เฉพาะในเวลากลางวัน เหมาะสำหรับชาวค่ายที่ไม่สะดวกในการพักแรมค้างคืน โดยชาวค่ายจะมาร่วมกิจกรรมในตอนเช้าและแยกย้ายกลับบ้านเมื่อตกเย็น

2. ค่ายค้างคืน หมายถึง ค่ายพักแรมที่อยู่ค้างคืน อาจเป็นคืนเดียวหรือหลายคืนก็ได้ ในการจัดค่ายทั้งค่ายกลางวันและค่ายค้างคืน ควรคำนึงถึงความเหมาะสมของสถานที่ในการจัดค่าย ดังที่เจลิยวศรี พิบูลชล (2535: 31) ได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเลือกสถานที่ในการจัดค่าย กิจกรรมฝึกภาษาไว้ดังนี้

- 2.1 มีเนื้อที่กว้างขวาง และเป็นทีโล่ง สามารถใช้จัดกิจกรรมกับเด็กจำนวนมากได้
- 2.2 มีบรรยากาศดี และมีความเป็นส่วนตัว ห่างไกลจากสิ่งรบกวน
- 2.3 มีความปลอดภัย
- 2.4 มีความสะดวกสบาย และมีบริการต่างๆ เช่น ห้องอาหาร หรือห้องโถง
- 2.5 ไม่อยู่ไกลเกินไปที่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายมากในการเดินทาง
- 2.6 สามารถใช้สถานที่เป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมได้

ดังนั้น ในการจัดค่ายภาษาอังกฤษสามารถเลือกจัดได้ทั้งค่ายกลางวันและกลางคืน ผู้จัดควรเลือกสถานที่ที่กว้างขวาง ปลอดภัย เป็นส่วนตัว มีบรรยากาศดี สะดวกสบายและเหมาะกับการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ไม่ควรอยู่ไกลเกินไปเนื่องจากจะเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาก

3.4 ลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้นำเสนอลักษณะและรูปแบบของกิจกรรมที่จะใช้ในค่ายภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

เจลิยวศรี พิบูลชล (2535: 30) ได้แนะนำลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่yakต่อการจัดในห้องเรียน เช่นกิจกรรมที่ต้องใช้สถานที่หรือต้องใช้เสียง ซึ่งหากจัดในเวลาเรียนปกติ อาจรบกวนต่อห้องข้างเคียง
2. เป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา (Use) อย่างอิสระโดยอาศัยรูปประโยค หรือคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ซึ่งนับเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) หรือการทบทวน (Revision) ในสิ่งที่เรียนมา

3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด

4. เป็นกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวก เนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่

5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนในรูปของกิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม

6. เป็นกิจกรรมที่พยายามใช้ประโยชน์จากสถานที่ให้ได้มากที่สุด

นอกจากนี้ เจลลิวศรี พิบูลชล (2535: 30) ยังกล่าวว่า รูปแบบในการจัดกิจกรรมคำภาษาควรคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ เพื่อฝึกให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกต

2. กิจกรรมแรกๆ ควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนได้คุ้นเคยใกล้ชิดกัน (Ice-breaking Activity) เพราะนักเรียนอาจมาจากต่างห้องกันและยังไม่คุ้นเคยกัน

3. กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ ลุก นั่ง เดิน ทำกิจกรรมสลับกับกิจกรรมที่นั่งอยู่ตลอดเวลา

4. ควรนำกิจกรรมที่นักเรียนสนใจมาให้นักเรียนฝึก เช่น กิจกรรมเข้าจังหวะ ซึ่งอาจใช้ วัสดุทัศน หรือครูเป็นผู้นำฝึก โดยครูจะต้องใช้ภาษาอังกฤษง่ายๆ ในการออกคำสั่งซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกภายในตัว อีกทั้งเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการใช้ภาษาตลอดวัน

5. ควรนำวัสดุทัศนชุดการสอนภาษาอังกฤษ หรือการ์ตูนที่มีการอัดเสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษซึ่งสามารถหาซื้อได้ในท้องตลาด มาเปิดให้นักเรียนได้ดู โดยจัดให้มีกิจกรรมระหว่างการประชุม เช่น ถามเพื่อสร้างความสนใจหรือเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ หรือครูนำมาเปิดช่วงหลังรับประทานอาหารเย็น เพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจและเพิ่มพูนประสบการณ์การฟังภาษาอังกฤษภายในตัวด้วย

6. กิจกรรมในช่วงกลางคืน นอกเหนือจากการจัดภาพยนตร์ง่ายๆ ให้ชมแล้ว ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ โดยให้นักเรียนจัดกิจกรรมเอง เช่น การแสดงละคร หรือบทบาทสมมติ

ซึ่งสอดคล้องกับ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540: 26-28) ที่กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมทั้งในร่ม และกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมทั้งประเภทเดี่ยวและกลุ่มที่ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้

2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม

3. มีการจัดเวลาในการเล่น การทำงาน และการพักผ่อนที่เหมาะสม ได้สัดส่วนพอเหมาะ

4. เป็นกิจกรรมที่เนื้อหาของการศึกษา ได้ปลูกฝังพฤติกรรมและบุคลิกภาพการเล่นที่สมดุลกัน

5. เป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้เรียน ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่หนักเกินไป ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสพักผ่อน

6. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเพศ วัย ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

7. กิจกรรมที่เน้นความประหยัด และสามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้

8. กิจกรรมควรเกิดจากการร่วมมือ วางแผน และจัดเตรียมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ศิริยา คณิวรานนท์ (2541: 22-23) ได้แบ่งกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมุ่งฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในรูปกิจกรรมที่หลากหลาย

1.2 กิจกรรมด้านนันทนาการ เช่น การออกกำลังกาย การร้องเพลงที่มีท่าทางประกอบ การชมวิดิทัศน์ การเล่นเกมกองไฟ และการประกวดต่างๆ

2. แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 7 ประเภทคือ

2.1 กิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดในช่วงต้นๆ ของกิจกรรมในวันแรก เพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนสร้างความคุ้นเคยกัน และช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

2.2 กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนศัพท์ (Word Games) เป็นกิจกรรมฝึกคำศัพท์โดยคิดและพูดคำศัพท์หรือประโยคที่มีคำศัพท์ และสร้างคำศัพท์โดยเรียงบัตว์อักษรตามคำที่กำหนดให้ เป็นกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้ว

2.3 กิจกรรมเพื่อฝึกโครงสร้างภาษา (Structure Games) เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างประโยคหรือพูดประโยคที่ถูกต้อง เช่น ให้ผู้เรียนแต่งประโยคได้ถูกต้องตาม Tense ที่กำหนดให้

2.4 กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนในเวลาเดียวกัน

2.5 กิจกรรมที่ใช้สถานที่กลางแจ้ง (Out of Classroom Activities) เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรมที่ต้องการเนื้อที่กว้างๆ ซึ่งไม่สามารถจัดในห้องเรียนหรืออาคารได้

2.6 กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Games) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่างใน

ขณะที่คนอื่นๆ ไม่รู้และต้องการสื่อสารโดยการสนทนากันเพื่อให้ได้ข้อมูลนั้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษา เพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

2.7 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกทั้งกิริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาท และการแสดงทางการพูด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนทักษะการฟัง – พูดภาษา อีกทั้งยังให้ผู้เรียนได้คิดเพื่อหาคำตอบโต้ตอบในการพูดคุยสนทนา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง

เนลิยวรี พิบุลชล (2535: 31) ได้กล่าวถึงการช่วยให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วในคำภาษาอังกฤษว่า นักเรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะในขณะที่ทำกิจกรรมแต่วิทยากรสามารถกำหนดเวลาให้นักเรียนใช้ภาษาไทยได้ เช่น ช่วงเวลาพัก หรือหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำกิจกรรม รวมทั้งควรคำนึงถึงระดับชั้นและความรู้ของนักเรียนด้วย วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องเคร่งครัดต่อกฎที่วางไว้ อาจมีการกำหนดโทษ เช่น เรียกปรับ หากมีการฝ่าฝืน นอกจากนี้หากนักเรียนพูดผิด วิทยากรและครูพี่เลี้ยงจะต้องไม่แก้ภาษาเหมือนในห้องเรียน อาจทบทวนสิ่งที่เด็กตอบหรือพูดโดยใช้ประโยคที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ รัตนารณ์ โพธิ์ทอง (2544: 43) ยังได้เสนอว่า วิทยากรควรกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาให้ได้มากที่สุด โดยการใช้ภาษาอังกฤษกับนักเรียนตลอดเวลาในการทำกิจกรรม และเมื่อนักเรียนพูดผิดจะไม่ตำหนิหรือพยายามแก้ไขข้อผิดพลาด เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการใช้ภาษามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บราวน์ (Brown, 2001: 269) ที่ว่า ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่อบอุ่น เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางการใช้ภาษา

มาเลย์; และดัฟฟ์ (Maley; & Duff, 2002: 32) ได้แบ่งกิจกรรมทางภาษาออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
2. กิจกรรมฝึกการสังเกต
3. กิจกรรมแปลความ
4. กิจกรรมสร้างสรรค์และประดิษฐ์
5. กิจกรรมคำศัพท์
6. กิจกรรมแก้ไขปัญหา
7. กิจกรรมบทกวีและเพลง

นอกจากนี้ ยังมีเกมฝึกภาษา (Language Games) ซึ่ง เบิร์น (Byrne, 1990: 100) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมทางภาษาประเภทหนึ่งที่มักจัดขึ้นในคำภาษาอังกฤษ เพราะเกมฝึกภาษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากผู้เรียนจะสนใจกับการเล่นเกมที่สนุกสนานจนไม่รู้ตัวว่าตนเองกำลังฝึกใช้ภาษาอยู่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถและเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น

เบิร์น (Byrne. 1990: 101) ได้แบ่งประเภทของเกมฝึกภาษาออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เกมเติมข้อมูล (Information Gap) คือเกมที่ฝ่ายหนึ่งมีข้อมูลที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่รู้ ฝ่ายที่ไม่รู้ข้อมูลจะต้องถามเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ขาดหายไป เช่น เกมอธิบายและวาดรูป เกมหาความแตกต่าง เป็นต้น
2. เกมเติมความคิดเห็น (Opinion Gap) คือเกมที่ฝ่ายหนึ่งต้องชักจูงให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็นด้วยกับความคิดของตน

ไรท์, เบตเทอร์ริดจ์; และบัคบาย (Wright, Betteridge; & Buckby. 2006) ได้แบ่งเกมฝึกภาษาออกเป็น 13 ประเภท ดังนี้

1. เกมรูปภาพ (Picture Games)
2. เกมจิตวิทยา (Psychology Games)
3. เกมอศักรรย์ (Magic Games)
4. เกมส่งเสริมการทำงานร่วมกัน (Caring and Sharing Games)
5. เกมใช้บัตร (Card and Board Games)
6. เกมเกี่ยวกับเสียง (Sound Games)
7. เกมเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง (Story Games)
8. เกมเกี่ยวกับคำศัพท์ (Word Games)
9. เกมถูก-ผิด (True/False Games)
10. เกมความจำ (Memory Games)
11. เกมการถามตอบ (Question and Answer Games)
12. เกมการเดา (Guessing and Speculating Games)
13. เกมเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Games)

นอกจากนี้ เบิร์น (Byrne. 1990: 105-106) ยังได้เสนอวิธีการนำเกมมาใช้ในการฝึกภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. คัดเลือกเกมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน โดยไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดจนเกินไป
2. อธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียด ชัดเจน โดยอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้หากจำเป็น
3. ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นเกมนอกห้องเรียนก่อนลงมือแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน
4. สังเกตผู้เรียนในขณะที่เล่นเกม ให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา โดยครูพร้อมที่จะให้คำปรึกษา
5. ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นการเล่นเกมน โดยอาศัยข้อมูลจากการสังเกต
6. บันทึกสิ่งที่ได้จากการนำเกมมาใช้

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่เลือกใช้ในค่ายภาษาอังกฤษนั้นมีหลายประเภท สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ หรือกิจกรรมด้านนันทนาการ และแบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น โดยรูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ผสมผสานแนวกิจกรรมของ มาเลย์ และดัฟฟ์ (Maley; & Duff. 2002) ไรท์, เบตเทอร์ริดจ์ และบัคบาย (Wright, Betteridge; & Buckby. 2006) และ แชมเบอร์ (Chambers. 2002) รวมทั้งได้คัดเลือกกิจกรรมโดยดัดแปลงจากกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จในค่ายภาษาอังกฤษของรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง สิริยา คณิรานนท์ สิริพันธ์ โรจนุตมะ สุริยา ดันทอง และฟาร่า สุไลมาน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์ (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวการประเมินผลการเรียนรู้ในค่ายภาษาอังกฤษ สำหรับรายวิชา ภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน พบว่านักเรียนจำนวน 26 คน จากนักเรียนทั้งหมด 30 คน สามารถปฏิบัติกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษได้ดี โดยได้ระดับคะแนนอยู่ในเกณฑ์ดี และผลการประเมินของผู้เรียนและผลการประเมินของครูก็สอดคล้องกันด้วย

สิริยา คณิรานนท์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

สิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นค่ายภาษาอังกฤษแบบกลางวัน พบว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกด้วย

รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรีพบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูง

ฟาร่า สุไลมาน (2547) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอิสลามสันติชน กรุงเทพมหานคร พบว่า 1. ความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้ไปสู่ระดับดี

หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ 2. เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางไปสู่ระดับดีหลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ 3. เกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนา ความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน 4. ผู้เรียนมีความพอใจในระดับปานกลางถึงมากต่อเกมภาษาและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ศุริยา ต้นทอง (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษดิ์) พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงมาก

สรุปได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษนั้นเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลายและสนุกสนานให้กับผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้มีโอกาสฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น และฝึกการปฏิสัมพันธ์โดยผ่านการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นให้กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด ผู้วิจัยจึงได้ คัดเลือกกิจกรรมในค่ายที่เน้นการฝึกฝนและพัฒนาทั้งสองทักษะ มุ่งพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ได้

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนากิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ตามแนวคิดและหลักการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รวมถึงการประเมินผลทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารข้างต้น มีส่วนช่วยให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีแนวทางในการดำเนินงานวางแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาตอนปลาย) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

2. การวางแผนการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและการประเมินผล

3. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง

4. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

โดยรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานจะกล่าวในบทที่ 3 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับผู้เรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
5. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งเรียนเสริมพิเศษนอกเวลาที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน จำนวน 45 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ซึ่งเรียนเสริมพิเศษนอกเวลาที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง จำนวน 20 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืนเป็นเวลา 5 วัน ในช่วงวันที่ 16 -20 มีนาคม 2552 ณ โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้เน้นใช้เนื้อหาทางภาษาตามหลักสูตร ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ช่วงชั้นที่ 2) พ.ศ. 2544 ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในการถ่ายโอน แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เข้าใจคำสั่งและบทสนทนาสั้นๆ ง่ายๆ รวมถึงการใช้ภาษาต่างๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความต้องการ เสนอความ ช่วยเหลือ รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่างๆ รอบตัวในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์จำลอง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1. คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วม กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
3. แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษ
4. แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่าย ภาษาอังกฤษ

โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

4.1 คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก)

คู่มือนี้จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ให้เป็นไปตามความ มุ่งหมาย ที่จะพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้กลุ่มตัวอย่างโดยคู่มือ นี้ได้แบ่งเนื้อหาสำคัญออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

4.1.1 ประเภทและรายการกิจกรรมที่ใช้

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม ทั้งสิ้น 23 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking activity) ได้แก่ กิจกรรม Throw the ball, Fizz และ Body Writing

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and do activity) ได้แก่ กิจกรรม Simon Says, Body to Body, Clock Race, Who Does the Wind Blow?, Yoga และ Change Chairs

3. กิจกรรมฝึกทักษะการฟัง-พูด (Listening and speaking activity) เช่น กิจกรรม Find someone who bingo, Balloon Race, Picture Matching, Guess the Words, Line Up, Dressing-up relay, I went to the market, Chinese Whispers และ Chain Game

4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Skills integrated activity) เช่น กิจกรรม Complete Drawing, Leading the Blind และ Sentence Connection

5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play)

6. กิจกรรมอุ่นเครื่องและเติมเต็ม (Warmer and filler) เช่น กิจกรรม Songs and Recreational Games

4.1.2 ตารางการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ก)

การจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ จะจัดขึ้นเป็นเวลา 5 วัน โดยใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมวันละ 5 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 9.00 น. – 15.00 น. โดยพักทานอาหารกลางวันเวลา 12.00 น. – 13.00 น. รวมทั้งสิ้น 25 ชั่วโมง

4.1.3 ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

แต่ละกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ ได้มีการกำหนดรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. เวลา
3. การจัดกลุ่ม
4. วัสดุและอุปกรณ์
5. วิธีดำเนินกิจกรรม
6. วิธีประเมินผล

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง (ภาคผนวก ข)

แบบทดสอบนี้ จัดทำขึ้นเพื่อสร้างสถานการณ์ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ได้แสดงความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้วิทยากรสามารถประเมินความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ตามแบบประเมินความสามารถที่ได้จัดเตรียมไว้ ผู้เข้าร่วม

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จะทำแบบทดสอบนี้ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยมีวิทยากรพี่เลี้ยง 3 คนเป็นผู้ประเมินตามแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองนี้มีดังต่อไปนี้

1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาตอนปลาย) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544

2. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบบทบาทสมมติ (Role Cards) จำนวน 4 ชุด แต่ละชุดมี 2 บทบาท บทบาท A และ บทบาท B ในแต่ละชุดมีรายละเอียดสถานการณ์และข้อมูลสำหรับ ผู้แสดงบทบาทสมมติ A และ B ที่จะต้องนำไปเป็นข้อมูลในการแสดงบทบาทสมมติถามตอบซึ่งกันและกัน ใช้เวลาในการแสดงบทบาทสมมติคู่ละประมาณ 10 นาที และมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (รายละเอียดตาม ข้อ 4.3)

4.3 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วม

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข)

แบบประเมินความสามารถนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทั้งก่อน และหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ค่ายภาษาอังกฤษโดยให้วิทยากรประจำกลุ่มเป็นผู้สังเกตและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายบุคคล ในระหว่างการทำกิจกรรม แบบทดสอบการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรม (รายละเอียดตาม ข้อ 4.2) ซึ่งแบบประเมินความสามารถดังกล่าวนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 6 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับความสามารถ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ควรปรับปรุง	1

ส่วนเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง ความสามารถในการพูดดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง ความสามารถในการพูดดี
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง ความสามารถในการพูดปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง ความสามารถในการพูดพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง ความสามารถในการพูดควรปรับปรุง

4.4 แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม (ภาคผนวก ข)

วัตถุประสงค์ของการทำแบบสังเกตฉบับนี้ใช้เพื่อประเมินความคิดเห็นของวิทยากรพี่เลี้ยงที่มีต่อประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ โดยเป็นการประเมินด้านความเหมาะสมของกิจกรรมต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ และความเป็นไปได้ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้วิทยากรพี่เลี้ยงประจำกลุ่มเป็นผู้ทำแบบสังเกตฉบับนี้หลังจากแต่ละกิจกรรมสิ้นสุดลงทันที

แบบสังเกตฉบับดังกล่าวนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ส่วนเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูง
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อยมาก

4.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ข)

วัตถุประสงค์ของการทำแบบสอบถามฉบับนี้ใช้เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษว่ามีความพึงพอใจในกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยรวมและแยกแต่ละกิจกรรมหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทำแบบสอบถามฉบับนี้ในช่วงท้ายของกิจกรรมในแต่ละวัน รวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังต่อไปนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ควรปรับปรุง	1

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษบรรยายถึงเหตุผลว่ามีความพึงพอใจในกิจกรรมใดมากและน้อยที่สุด รวมทั้งแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest posttest design ซึ่งมีแบบแผนการทดลองดังนี้

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

T_1	หมายถึง การสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)
T_2	หมายถึง การสอบหลังการทดลอง (Post-test)
E	หมายถึง กลุ่มทดลอง
R	หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
X	หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

6. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาเอกสาร งานวิจัยและเอกสารอื่นๆ ที่หลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในอำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อกำหนดหัวข้อและแนวทางในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ศึกษาประสิทธิภาพของค่ายที่มีการจัดขึ้นแล้ว เพื่อสร้างคู่มือการจัดกิจกรรม ที่จะนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงการประเมินประสิทธิภาพของเกมและกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ และการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4. ออกแบบและสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

4.1 จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย รายการกิจกรรม และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ตารางการจัดกิจกรรมในแต่ละวัน และขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบประเมินความสามารถด้านพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4.3 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

5. ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ คือ คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมและแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก ได้แก่ อาจารย์ธนากร ทองประยูร และทำการปรับปรุงแก้ไข

6. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยการประชาสัมพันธ์ และรับสมัครนักเรียนเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยสมัครใจ

7. ประชุมวิทยากรที่เลี้ยงที่มีความสามารถในการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน รวมทั้งผู้วิจัยอีก 1 ท่าน เพื่อทำความเข้าใจขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้

8. ทำการทดสอบวัดและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจับฉลากเพื่อจับคู่สนทนา หลังจากนั้นให้แต่ละคู่จับฉลากสถานการณ์บทบาทสมมติต่อหน้าวิทยากรที่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยแต่ละคู่สนทนาใช้เวลาในการสนทนา 13 นาที ซึ่งแบ่งเป็นการเตรียมตัวเพื่อการสนทนา 3 นาที และเวลาในการสนทนาตามบทบาทสมมติ 10 นาที

9. ดำเนินการทดลองการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เป็นเวลา 5 วัน ตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม ถึง 20 มีนาคม 2552 วันละ 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 25 ชั่วโมง

10. หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมในแต่ละวัน ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษตอบแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และให้วิทยากรที่เลี้ยงตอบแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

11. เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ให้ทำการทดสอบวัดและประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง โดยให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษจับฉลากเพื่อจับคู่สนทนา หลังจากนั้นให้แต่ละคู่จับฉลากสถานการณ์บทบาทสมมติต่อหน้าวิทยากรที่เลี้ยงที่ทำหน้าที่ประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยแต่ละคู่สนทนาใช้เวลาในการสนทนา 13 นาที ซึ่งแบ่งเป็นการเตรียมตัวเพื่อการสนทนา 3 นาที และเวลาในการสนทนาตามบทบาทสมมติ 10 นาที

12. นำข้อมูลทั้งหมดจากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม และแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์โดยวิธีการเจนนับหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

13. เขียนรายงานสรุปผล อภิปรายผล รวมทั้งข้อเสนอแนะ

7. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษในครั้งนี้มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Score) และค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง และแผนภูมิประกอบความเรียง
2. สรุปค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษด้วยค่าเฉลี่ย (Mean Score) และเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยแยกตามประเภทและรายกิจกรรม
3. สรุปค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมต่างๆ ในค่ายภาษาอังกฤษด้วยค่าเฉลี่ย (Mean Score) และเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยแยกตามประเภทและรายกิจกรรม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืนเป็นเวลา 5 วัน ในวันที่ 16-20 มีนาคม 2552 ให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ที่เรียนพิเศษที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน จำนวน 20 คน ซึ่งมีผลของการวิเคราะห์ข้อมูลตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมที่ใช้ ในค่ายภาษาอังกฤษ
3. ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของกลุ่มตัวอย่าง ที่ประเมินโดยวิทยากรพี่เลี้ยงจำนวน 3 คน ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษด้วยแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ได้จัดทำขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 6 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่ว
2. การออกเสียง
3. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์
4. การใช้คำศัพท์
5. การจับใจความและการตีความ
6. การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทาง

โดยมีน้ำหนักคะแนนดังต่อไปนี้

ระดับความสามารถ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ควรปรับปรุง	1

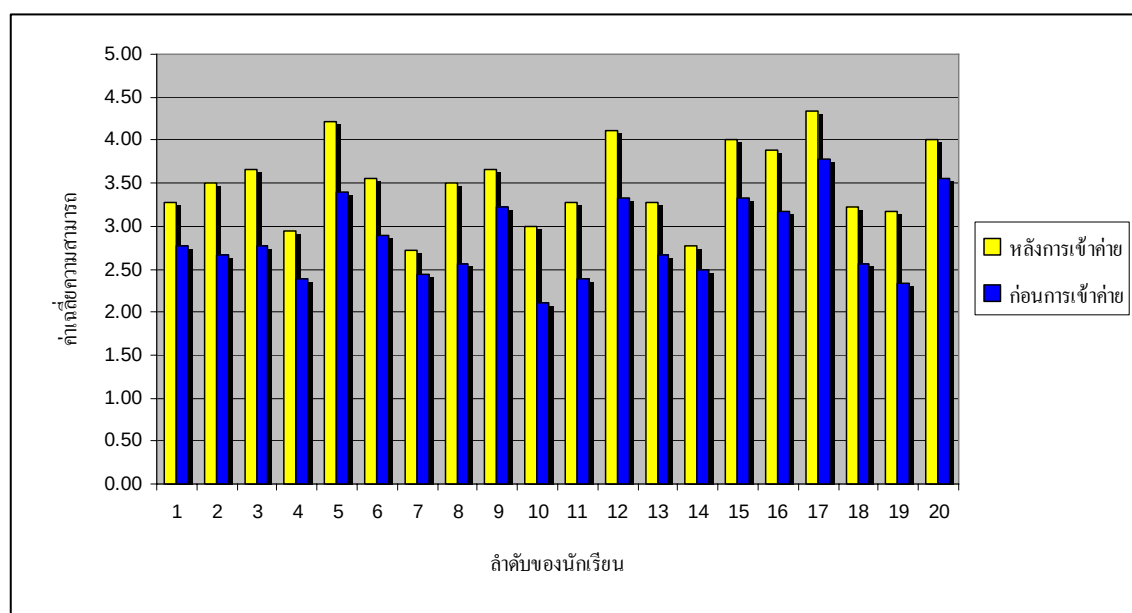
จากการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ โดยวิทยากรพี่เลี้ยงจำนวน 3 คนได้ผลดังแสดงในตาราง 2 และภาพประกอบ 1

ตาราง 2 ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ลำดับที่ ของนักเรียน	ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				ความแตกต่าง (D)
	ก่อนการเข้าค่าย		หลังการเข้าค่าย		
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
1	2.78	ปานกลาง	3.28	ปานกลาง	0.50
2	2.67	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	0.83
3	2.78	ปานกลาง	3.67	ดี	0.89
4	2.39	ไม่ดี	2.94	ปานกลาง	0.56
5	3.39	ปานกลาง	4.22	ดี	0.83
6	2.89	ปานกลาง	3.56	ดี	0.67
7	2.44	ไม่ดี	2.72	ปานกลาง	0.28
8	2.56	ปานกลาง	3.50	ปานกลาง	0.94
9	3.22	ปานกลาง	3.67	ดี	0.44
10	2.11	ไม่ดี	3.00	ปานกลาง	0.89
11	2.39	ไม่ดี	3.28	ปานกลาง	0.89
12	3.33	ปานกลาง	4.11	ดี	0.78

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่ ของนักเรียน	ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				ความแตกต่าง (D)
	ก่อนการเข้าค่าย		หลังการเข้าค่าย		
	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	
13	2.67	ปานกลาง	3.28	ปานกลาง	0.61
14	2.50	ไม่ดี	2.78	ปานกลาง	0.28
15	3.33	ปานกลาง	4.00	ดี	0.67
16	3.17	ปานกลาง	3.89	ดี	0.72
17	3.78	ดี	4.33	ดี	0.56
18	2.56	ปานกลาง	3.22	ปานกลาง	0.67
19	2.33	ไม่ดี	3.17	ปานกลาง	0.83
20	3.56	ดี	4.00	ดี	0.44
ค่าเฉลี่ย	2.84	ปานกลาง	3.51	ดี	0.66



ภาพประกอบ 1 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาข้อมูลจากตาราง 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ค่าความแตกต่างของความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉลี่ย โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample ซึ่งได้แสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลการวิเคราะห์สถิติทดสอบที (t-test)

ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษ	N	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
กลุ่มตัวอย่าง	20	13.28	9.60	176.30	14.65***

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 และ 3 แสดงให้เห็นว่า ก่อนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทดสอบเท่ากับ 2.84 และเมื่อผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแล้ว มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 3.51 จากคะแนนเดิม 5.00 ซึ่งเมื่อพิจารณาพบว่าค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษมีค่าสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยืนยันข้อสมมติฐานที่ว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ มีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้น

ผลการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรม ในค่ายภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมต่างๆ ในค่ายภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งเป็น 6 ประเภทจำนวนทั้งสิ้น 23 กิจกรรม โดยวิทยากรพี่เลี้ยงจำนวน 3 คน โดยเป็นการประเมินรายกิจกรรม และแยกตามประเภทของกิจกรรมด้วยแบบสังเกตลักษณะและการดำเนินกิจกรรมที่จัดทำขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 14 ข้อ โดยมีการประเมินในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกิจกรรม

1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน

5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา
8. นักเรียนมีโอกาใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย

ตอนที่ 2: วิธีดำเนินกิจกรรม

9. การสาธิตการเล่นเกมส์ชัดเจน
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม

โดยนำหน้าคะแนนที่ใช้ในการประเมินมีความหมายดังต่อไปนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

ส่วนเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูงมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพสูง
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง กิจกรรมมีประสิทธิภาพน้อยมาก

ผลการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละกิจกรรมที่ใช้ในคำภาษาอังกฤษโดยวิทยากรพี่เลี้ยง

ทั้ง 3 คนแยกตามประเภทและรายกิจกรรม แสดงไว้ตามตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ในคำภาษาอังกฤษ

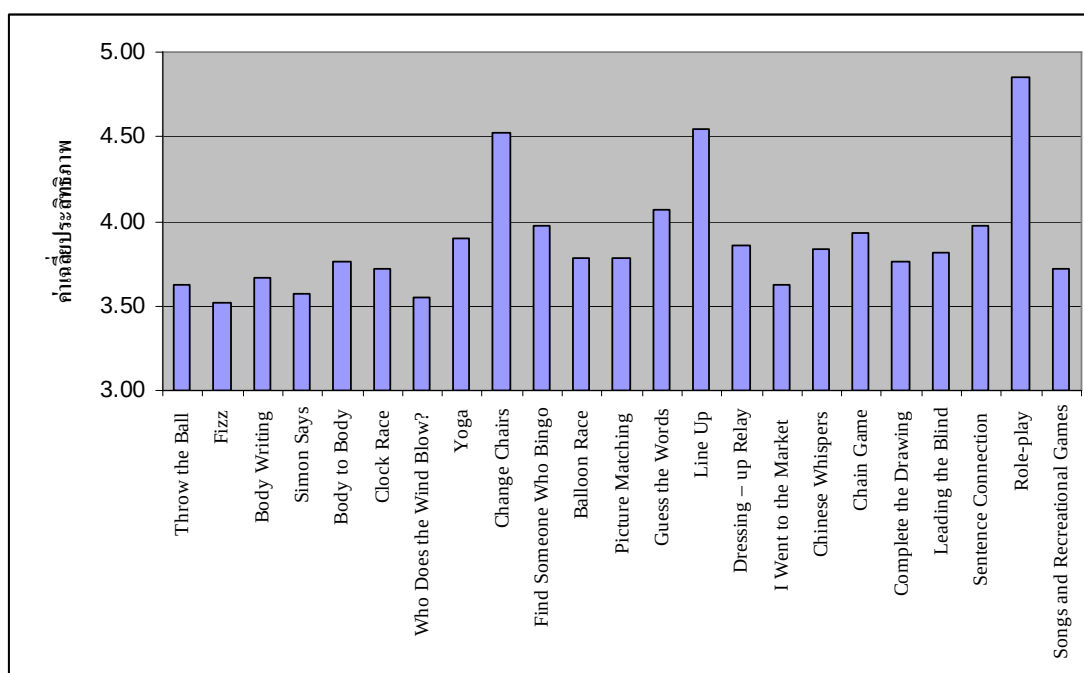
ข้อความ	ประเภทของกิจกรรม		
	กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities)		
	Throw the Ball	Fizz	Body Writing
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม 1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง 2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม 3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด 4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน 5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน 6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ 7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา 8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย	4.3 4.0 3.3 4.0 2.7 1.0 2.0 2.0	4.7 4.0 3.0 2.7 2.7 2.0 2.0 1.0	4.7 4.3 3.7 4.0 2.3 2.0 1.7 2.0
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม 9. การสาธิตการเล่นเกมส์ชัดเจน 10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม 11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม 12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม 13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน 14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	5.0 4.3 5.0 4.3 4.3 4.3	4.3 5.0 4.3 5.0 4.0 4.7	4.7 5.0 5.0 4.7 4.0 3.3
ค่าเฉลี่ยกิจกรรม	3.62	3.52	3.67
แปลผล	สูง	สูง	สูง
ค่าเฉลี่ยของประเภท	3.60		
แปลผล	สูง		

ตาราง 4 (ต่อ)

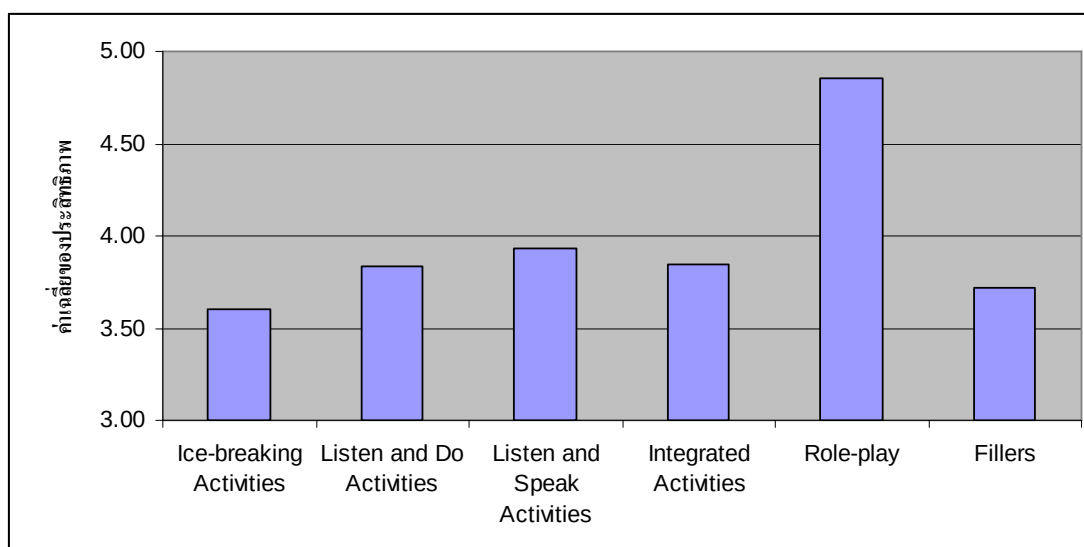
ข้อความ	ประเภทของกิจกรรม					
	กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activities)					
	Simon Says	Body to Body	Clock Race	Who Does the Wind Blow?	Yoga	Change Chairs
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม						
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.3	3.7	4.0	3.3	4.0	4.7
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.3	4.7	4.7	4.0	4.3	4.7
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.0	4.0	4.0	3.7	3.7	4.7
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	2.0	3.3	3.7	3.0	4.0	4.0
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	2.0	2.7	4.0	3.3	3.7	4.7
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	3.3	2.3	4.0	3.0	2.7	4.7
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา	2.3	2.7	3.0	2.3	2.0	4.7
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย	2.3	2.3	3.0	2.0	2.0	3.3
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม						
9. การสาธิตการเล่นเกมส์ชัดเจน	4.0	5.0	4.0	4.3	4.3	5.0
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม	4.7	4.7	4.0	4.3	5.0	4.7
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	3.3	4.3	3.7	4.0	5.0	5.0
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.7	4.0	3.3	4.0	5.0	4.3
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน	4.7	5.0	3.3	4.7	4.3	5.0
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	4.0	4.0	3.3	3.7	4.7	4.0
ค่าเฉลี่ยกิจกรรม	3.57	3.76	3.71	3.55	3.90	4.52
แปลผล	สูง	สูง	สูง	สูง	สูง	สูงมาก
ค่าเฉลี่ยของประเภท	3.84					
แปลผล	สูง					

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ประเภทของกิจกรรม				
	กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activities)			กิจกรรมการ แสดงบทบาท สมมติ (Role-play)	กิจกรรม เติมเต็ม (Fillers)
	Complete the Drawing	Leading the Blind	Sentence Connection	Role-play	Songs and Recreational Games
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม					
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	4.0	4.0	4.0	5.0	5.0
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม	3.0	3.0	4.0	4.0	3.0
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด	4.0	4.0	4.0	5.0	5.0
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน	3.7	3.3	4.0	5.0	2.0
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	3.0	4.0	3.0	5.0	2.0
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ	4.0	3.0	4.0	5.0	2.0
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา	3.0	4.0	4.0	5.0	2.0
8. นักเรียนมีโอกาสนำภาษา หรือท่าทางเพื่อสื่อความหมาย	3.0	3.0	4.0	5.0	2.0
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม					
9. การสาธิตการเล่นเกมนัดเจน	5.0	5.0	4.0	4.0	5.0
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม	5.0	3.0	4.7	5.0	4.0
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.0	5.0	4.0	5.0	5.0
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	4.0	5.0	5.0	5.0	5.0
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ค่อเนื่อง ชัดเจน	3.0	3.0	4.0	5.0	5.0
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม	4.0	4.0	3.0	5.0	5.0
ค่าเฉลี่ยกิจกรรม	3.76	3.81	3.98	4.86	3.71
แปลผล	สูง	สูง	สูง	สูงมาก	สูง
ค่าเฉลี่ยของประเภท	3.85			4.86	3.71
แปลผล	สูง			สูงมาก	สูง



ภาพประกอบ 2 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ



ภาพประกอบ 3 ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษแยกตามประเภทของกิจกรรม

จากตาราง 4 และภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ โดยรวมมีประสิทธิภาพสูงคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 โดยมีกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงมาก จำนวน 3 กิจกรรม และมีกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูงจำนวน 20 กิจกรรม โดยกิจกรรม Role-play มี

ประสิทธิภาพสูงสุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 รองลงมาคือกิจกรรม Line up ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพต่ำสุดได้แก่กิจกรรม Fizz ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 แต่ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวถูกจัดอยู่ในระดับประสิทธิภาพสูง

นอกจากนี้ จากตาราง 4 และภาพประกอบ 3 เมื่อพิจารณาประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษแยกโดยตามประเภท ซึ่งแบบออกเป็น 6 ประเภท พบว่า กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) มีประสิทธิภาพสูงสุดคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 รองลงมาคือ กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activities) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนประเภทกิจกรรมที่มีผลการประเมินประสิทธิภาพต่ำสุดได้แก่ กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 ซึ่งแปลผลอยู่ในเกณฑ์ระดับประสิทธิภาพสูง

ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

จากการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษหลังจากได้ร่วมกิจกรรมในแต่ละวัน โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert) จำนวน 8 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย

โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนดังนี้

ระดับความพึงพอใจ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
ควรปรับปรุง	1

ส่วนเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยของข้อความ เป็นดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง กิจกรรมมีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง กิจกรรมมีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง กิจกรรมมีความพึงพอใจปานกลาง

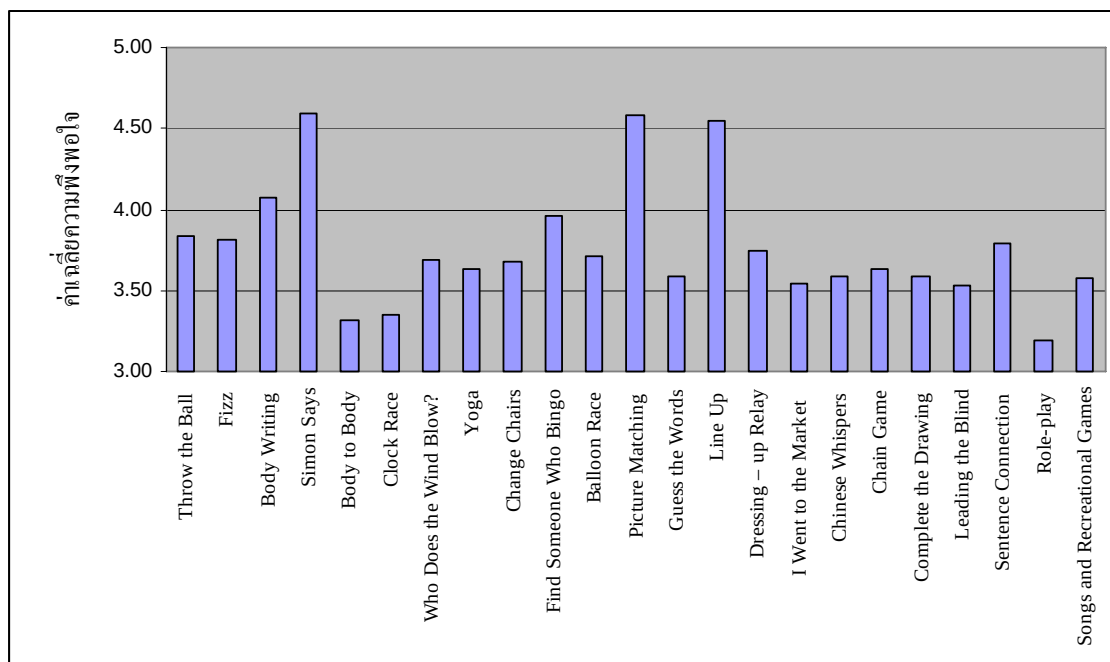
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง กิจกรรมมีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง กิจกรรมมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

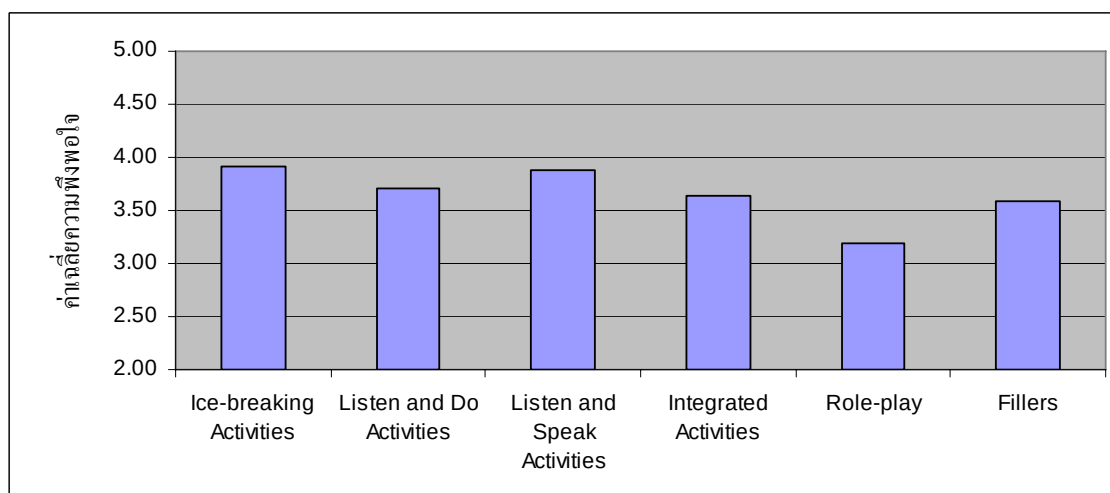
ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษ ได้
แสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

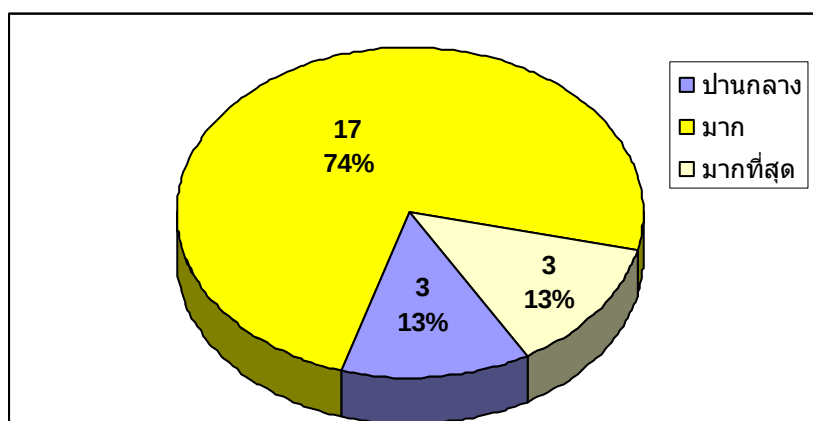
ประเภทกิจกรรม	ลำดับ	กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย	แปลผล	ค่าเฉลี่ยของ	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities)	1	Throw the Ball	3.83	มาก	3.91	มาก	3.76	มาก
	2	Fizz	3.82	มาก				
	3	Body Writing	4.07	มาก				
กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตาม คำสั่ง (Listen and Do Activities)	4	Simon Says	4.59	มากที่สุด	3.71	มาก		
	5	Body to Body	3.32	ปานกลาง				
	6	Clock Race	3.35	ปานกลาง				
	7	Who Does the Wind Blow?	3.69	มาก				
	8	Yoga	3.64	มาก				
	9	Change Chairs	3.68	มาก				
กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activities)	10	Find Someone Who Bingo	3.96	มาก	3.88	มาก		
	11	Balloon Race	3.71	มาก				
	12	Picture Matching	4.58	มากที่สุด				
	13	Guess the Words	3.59	มาก				
	14	Line Up	4.55	มากที่สุด				
	15	Dressing – up Relay	3.75	มาก				
	16	I Went to the Market	3.54	มาก				
	17	Chinese Whispers	3.59	มาก				
	18	Chain Game	3.63	มาก				
กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทั้งหมด (Integrated Activities)	19	Complete the Drawing	3.59	มาก	3.64	มาก		
	20	Leading the Blind	3.53	มาก				
	21	Sentence Connection	3.79	มาก				
กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	22	Role-play	3.19	ปานกลาง	3.19	ปานกลาง		
กิจกรรมเติมเต็ม (Fillers)	23	Songs and Recreational Games	3.58	มาก	3.58	มาก		



ภาพประกอบ 4 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษ



ภาพประกอบ 5 ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมในคำภาษาอังกฤษแยกตามประเภทของกิจกรรม



ภาพประกอบ 6 จำนวนกิจกรรมที่ได้รับความพึงพอใจในระดับต่าง ๆ

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยค่าเฉลี่ยรวมของทุกกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 3.76 โดยมีกิจกรรมที่อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 3 กิจกรรม อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 17 กิจกรรม และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 กิจกรรม

กิจกรรม Simon Says เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมาได้แก่กิจกรรม Picture Matching กิจกรรม Line up ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 4.58 และ 4.55 ตามลำดับ ส่วนกิจกรรม Role-play เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของกิจกรรมแยกตามประเภทของกิจกรรม จะพบว่ามีกิจกรรมที่ได้รับความพึงพอใจสูงที่สุดได้แก่กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities) มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจเท่ากับ 3.91 ส่วนประเภทของกิจกรรมที่ได้รับความพึงพอใจน้อยที่สุดได้แก่กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ เท่ากับ 3.19

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน โดยการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืน

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเกมทางภาษาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งลงทะเบียนเรียนที่โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งชายและหญิง จำนวน 20 คน ซึ่งอาสาสมัครเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษโดยได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง

2. ระยะเวลาในการทดลอง

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ใช้เวลาในการทดลอง 5 วัน ๆ ละ 5 ชั่วโมง ระหว่าง วันที่ 16 ถึง 20 มีนาคม พ.ศ. 2552 รวมระยะเวลา 25 ชั่วโมง ณ โรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอน อำเภอเสนา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดยเป็นกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษแบบไม่ค้างคืน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

- 3.1 คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
- 3.2 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ
- 3.3 แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม

3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้การเก็บข้อมูลจาก

4.1 แบบประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

4.2 แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม

4.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษที่มีต่อกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้ มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเข้าค่ายภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean Score) และค่าสถิติทดสอบที (t-test) แบบ Dependent Sample โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง และแผนภูมิประกอบความเรียง

2. สรุปค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean Score) และเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยแยกตามประเภทและรายกิจกรรม

3. สรุปค่าความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในค่ายภาษาอังกฤษด้วยค่าเฉลี่ย (Mean Score) และเสนอข้อมูลในรูปตารางโดยแยกตามประเภทและรายกิจกรรม

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษา ซึ่งได้จากแบบสอบถาม และ แบบประเมิน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เกมภาษาอังกฤษและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษโดยรวมมีประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

3. ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลที่ได้จากการทดสอบทางสถิติ พบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสามารถด้านภาษาเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นมีดังนี้

1. ด้านการจัดกิจกรรม

1.1 การคัดเลือกกิจกรรม

กิจกรรมทั้ง 23 กิจกรรมที่ได้คัดเลือกมาใช้ในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ได้ถูกนำมาทดลองใช้แล้วในระหว่างที่ ผู้วิจัยได้ทำการสอนในภาคเรียนปกติ ในโรงเรียนสอนภาษาบ้านครูแอนของผู้วิจัย โดยได้คัดเลือกกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมาใช้ในกิจกรรมครั้งนี้ นอกจากนี้ยังได้คัดเลือกกิจกรรมบางส่วนจากกิจกรรมที่ได้ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จมาแล้ว เช่น งานวิจัยของ ศิริยา คณิรวานนท์ สิริพันธ์ โรตจนุตมะ และ รัตนารณ์ โพธิ์ทอง โดยคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมที่เน้นการฝึกฝนทักษะด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ตรงกับควมวัตถุประสงค์ของกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในครั้งนี้

1.2 การจัดลำดับกิจกรรม

ผู้วิจัยได้จัดลำดับของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเรียงลำดับจากกิจกรรมง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากขึ้นตามลำดับ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีการพัฒนา และ มีความคุ้นเคยกับภาษาขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน กล่าวคือ ได้จัดกิจกรรมที่ต้องการทักษะทางภาษาน้อยเรียงลำดับไปจนถึงกิจกรรมที่ต้องการทักษะทางภาษามากขึ้น โดยเริ่มจากกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งวิทยากร ได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน แล้วจึงนำกิจกรรมฝึกการฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) ซึ่งต้องใช้ทักษะทางภาษามากขึ้นแต่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่ต้องโต้ตอบเป็นคำพูดมากนักให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้คุ้นเคยกับกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นก่อนที่จะนำสู่กิจกรรมฝึกการพูด (Listen and Speak Activity) สลับกับกิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้โต้ตอบและมีความกล้าที่จะใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ และปิดท้ายด้วยกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ฝึกความคิดอย่างสร้างสรรค์และใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดจากการแสดง เป็นกิจกรรมในช่วงสุดท้ายของกิจกรรมค่ายในครั้งนี้

2. ด้านการดำเนินกิจกรรม

กิจกรรมค่ายนี้จัดขึ้นในช่วงปิดภาคเรียนซึ่งทำให้มีเวลาในการทำกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง โดยที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ต้องติดภารกิจในการศึกษาตามปกติ เวลาที่ต่อเนื่องกันนี้มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยตรง สังเกตได้จากในวันแรก ๆ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมยังไม่เข้าใจในคำสั่งคำอธิบายมากนักแต่เมื่อได้ฟังอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานขึ้นก็จะเริ่มเข้าใจมากขึ้นเองโดยลำดับ นอกจากนี้วิทยากรพี่เลี้ยงซึ่งเป็นผู้ที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษที่ดีทุกคน ยังได้รับคำแนะนำให้ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาที่อยู่ในค่ายภาษาอังกฤษ ทั้งเพื่อการสื่อสารกันเอง และการสื่อสารกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม ทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้น ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติ โดยที่ไม่กลัวการถูกตำหนิจากวิทยากรพี่เลี้ยงหากพูดผิด ซึ่งทำให้เกิดความเชื่อมั่น และกล้าแสดงออกในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

3. ด้านการมีส่วนร่วม

ผู้วิจัยได้คัดเลือกวิทยากรพี่เลี้ยงที่มีความสามารถทางด้านการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ มาทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและดำเนินกิจกรรม ที่ให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมและวิทยากรพี่เลี้ยงได้ทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม ทั้งกิจกรรมกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่และกลุ่มรวม ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนได้มีโอกาสได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่มีการแข่งขัน ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้สึกท้าทายและต้องร่วมมือกันตลอดเวลา ทำให้เกิดการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมกัน ตลอดทั้งการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ทำให้สามารถสังเกตได้ถึงพัฒนาการด้านความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างชัดเจน

เกมภาษาอังกฤษและกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษโดยรวมมีประสิทธิภาพสูง ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

จากผลการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ มีประสิทธิภาพสูงทั้งสิ้น โดยกิจกรรมประเภทกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) มีประสิทธิภาพสูงสุด และ กิจกรรมประเภทกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities) มีประสิทธิภาพต่ำสุด แต่ยังคงอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพสูง

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้กิจกรรมในค่ายมีประสิทธิภาพสูงได้แก่

1. กิจกรรมตรงกับความต้องการและความสามารถของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมทั้ง 6 ประเภท 23 กิจกรรมที่ได้คัดเลือกมาใช้ในค่ายภาษาอังกฤษนี้ ได้คัดเลือกจากกิจกรรมที่ได้รับความสนใจจากการสังเกตของผู้วิจัยที่ทดลองนำมาใช้เป็นครั้งคราวในระหว่างการสอน โดยคัดเลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการศึกษาในชั้นเรียนปกติของตน ร่วมกับการพิจารณาถึงพื้นฐานประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย จึงทำให้มีผลการ

ประเมินประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์สูง สอดคล้องกับความคิดของ บราวน์ (Brown, 2001: 258) ที่ว่า ควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียน

2. การอธิบายและสาธิตวิธีการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน

ทุกกิจกรรมที่จัดขึ้น จะเริ่มต้นด้วยการอธิบายวิธีการดำเนินกิจกรรมนั้น ประกอบกับการสาธิตการทำกิจกรรมอย่างชัดเจนโดยวิทยากรที่เลี้ยง โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และเหมาะสมกับรับภาษาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเข้าใจอย่างชัดเจนก่อนเริ่มเล่นเกม ทำให้ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ในการทำกิจกรรม และมีความสุขสนุกสนาน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจึงได้เรียนรู้การใช้ภาษาได้จากการร่วมกิจกรรมได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับความคิดของ เบิร์น (Byrne, 1990: 105-106) ที่ว่า ควรอธิบายวิธีการเล่นเกมอย่างละเอียดชัดเจน รวมทั้งให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการเล่นก่อนที่จะลงมือแข่งขัน โดยเฉพาะเกมที่ไม่เคยเล่นมาก่อน

ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษ

เมื่อเสร็จสิ้นการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษในแต่ละวัน ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายทุกคนได้ร่วมตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจ ผลการประเมินแสดงให้เห็นว่า ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจในกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีกิจกรรมที่อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 3 กิจกรรม อยู่ในระดับพึงพอใจมากจำนวน 17 กิจกรรม และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 3 กิจกรรม

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมบางประเภทที่ได้รับการประเมินประสิทธิภาพจากวิทยากรที่เลี้ยงให้อยู่ในระดับสูง แต่กลับได้รับความพึงพอใจจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมน้อย เช่น กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติ (Role-play) เนื่องจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมประเมินว่าเป็นกิจกรรมที่ยาก มีการเตรียมตัวน้อย และผู้เข้าร่วมกิจกรรมบางส่วนไม่ชอบการแสดงออก จึงมีผลการประเมินความพึงพอใจในระดับที่ต่ำ ในขณะที่วิทยากรที่เลี้ยงเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ตรงกับการใช้งานจริงในอนาคต และเป็นกิจกรรมที่เสริมประสบการณ์ให้กับผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นอย่างดี จึงมีผลการประเมินประสิทธิภาพที่สูง ทั้งนี้เป็นเพราะมุมมองที่แตกต่างกันของผู้เข้าร่วมกิจกรรมและวิทยากร โดยวิทยากรคำนึงถึงการฝึกการใช้ภาษาเป็นหลัก ในขณะที่ผู้เข้าร่วมกิจกรรมต้องการความสนุกสนานจากกิจกรรมเป็นหลัก ดังนั้นกิจกรรมที่เหมาะสมจึงควรเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนาน และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ใช้ภาษาไปด้วยพร้อม ๆ กัน ซึ่งตรงกับแนวคิดของ บราวน์ (Brown, 2001: 275-276) ที่ว่า ครูควรออกแบบ

กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเหมาะสมกับสถานภาพของผู้เรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดอย่างมีความหมายได้ในสถานการณ์จริง

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในครั้งนี้ ใช้เวลาเพียงแค่ 5 วัน รวมทั้งสิ้น 25 ชั่วโมง เท่านั้น
2. ไม่ได้ทำการทดสอบวัดระดับความรู้ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ โคนนักเรียน ที่มาเข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกันมาก
3. จำนวนวิทยากรที่เลี้ยงชาวต่างชาติเจ้าของภาษาที่มีหน้าที่ในการนำกิจกรรมคำภาษาอังกฤษมีเพียง 1 คนเท่านั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านการจัดกิจกรรม

- 1.1 ควรมีการทำความเข้าใจ และซักซ้อมวิธีดำเนินกิจกรรมกับวิทยากรที่เลี้ยงอย่างละเอียดก่อนเริ่มกิจกรรมคำในแต่ละวัน
- 1.2 การคัดเลือกกิจกรรมต้องคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาได้มากที่สุด
- 1.3 หากผู้เรียนมีความคุ้นเคยกันอยู่แล้ว เช่นเคยเรียนด้วยกัน เคยทำกิจกรรมร่วมกันมาก่อน อาจจัดกิจกรรมประเภทสร้างความคุ้นเคย (Ice Breaking Activity) ให้น้อยลงได้
- 1.4 การจัดกลุ่มของผู้เรียนให้ประกอบด้วยทั้งผู้เรียนที่เก่งและไม่เก่งจะก่อให้เกิดการช่วยเหลือกันมากยิ่งขึ้น
- 1.5 ช่วงบ่ายความสนใจในการทำกิจกรรมจะลดลง กิจกรรมที่ใช้ทักษะทางภาษามากๆ จะได้รับการตอบสนองน้อย ควรมีการจัดเตรียมกิจกรรมเติมเต็ม (Fillers) ประเภทเพลงหรือกิจกรรมเข้าจังหวะไว้สับเปลี่ยน เป็นกิจกรรมที่ช่วยผ่อนคลายและเรียกความสนใจของผู้เรียนกลับคืนมาได้
- 1.6 ควรมีการจัดทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกรุ่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกันมาร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน

2. ด้านการคัดเลือกวิทยากรที่เลี้ยง

- 2.1 การคัดเลือกวิทยากรที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง ควรจัดอัตราส่วนของวิทยากรชาวต่างชาติต่อวิทยากรชาวไทยให้เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

2.2 วิทยากรที่เลี้ยงที่ใช้ภาษาอังกฤษตลอดเวลาจะช่วยสร้างความมั่นใจให้ผู้เรียน มีความ
เชื่อมั่นที่จะใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กุสุมา ลำนุ้ย. (2539, มกราคม-มิถุนายน). การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 11(1) : 82.
- ขจิต ฝอยทอง. (2543). *การศึกษาคผลการสอนซ่อมเสริมเพื่อปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองรีประชานิมิตร จังหวัดกาญจนบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จันทร์เพ็ญ ยะไวทย์. (2540). *การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษประสบการณ์เฉพาะตน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เฉลียวศรี พิบูลชล. (2535). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนากร ทองประยูร. (2551). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเรื่องการสอนแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). *เอกสารการจัดค่ายแคมป์อัจฉริยะ*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). *การพัฒนาความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร*. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟิลิปส์. (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

- รัตนกรณ โพร้ทอง. (2544). *กิจกรรมค่ายภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543). *วันอันเครคร แลงเควท เกมส์ (100 Language Games)*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- โรงเรียนอิสลามสันติชน. (2545). *คู่มือนักเรียนและผู้ปกครอง*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ละเอียด ตลับนาค. (2547). *การพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือตามวิธีสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เลวิส, เบดสัน. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.
- ศศิลักษณ์ เกตุรุ่ง. (2543). *การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา คณิวรรณนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ : กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา ตระกูลสุ. (2541). *การศึกษาแนวทางการจัดค่ายภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สายฝน ทรงเสียงไชย. (2544). *การศึกษาผลการอบรมครูเรื่องการสอนทักษะฟัง – พูดภาษาอังกฤษ การสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมและเกมภาษา ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุภัทรา อักษรานุกเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุริยา คั่นทอง. (2549). *กิจกรรมคำภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษฎ์)*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณี วิริยะจิตรรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Anderson, Ann.; & Lynch Tony. (1988). *Listening: A Scheme for Teacher Education*. London: Oxford University Press.
- Asher, James. (2003). *Learning Another Language Through Action*. 6th ed. Los Gatos, CA: Sky Oaks.
- Brown, Douglas H. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to language Pedagogy*. 2nd ed. New York: Addison Wesley Longman.
- Bygate, Martin. (2005). "Speaking", in *The Oxford Handbook of Applied Linguistics*. Edited Robert B. Kaplan, William Grabe, Merrill Swain, G. Richard Tucker. Oxford: Oxford University Press.
- Byrne, Donn. (1990). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.
- Chambers, Robert. (2002). *Participatory Workshops: A Sourcebook of 21 Sets of Ideas and Activities*. London: Earthscan Publications Ltd.
- Finocchiaro, Mary. (1989). *English as a Second/Foreign Language: From Theory to Practice*. 4th ed. London: Prentice Hall Regents.
- Finocchiaro, Mary; & Brumfit, Christopher. (1990). *The Functional Approach: Theory in Practice*. New York: Oxford University Press.
- Freeman, Diane Larsen. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press.
- Harmer, Jeremy. (2001). *The Practice of English Language Teaching*. 3th ed. London: Longman.
- Hedge, Tricia. (2000). *Teaching and Learning in the Language Classroom*. Oxford: Oxford University Press
- Hybel, Sandra. (1995). *Communicating Effective Approach*. New York: Mc. Graw-Hill.
- Johnson, Keith.; & Morrow, Keith. (1981). *Communication in the Classroom: Applications and Methods for Communicative Approach*. London: Longman.
- Krashen, Stephen.; & Terrell, D. (2000). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. 3rd ed. Essex, United Kingdom: Pearson Education.

- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- McDonough, Jo; & Christopher Shaw. (2003). *Materials and Methods in ELT*. 2nd ed. England: Blackwell Publishing.
- Maley, Alan.; & Duff, Alan. (2002). *Drama Techniques in Language Learning: A Resource Book of Communication Activities for Language Teachers*. 5th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Morrow, Keith. (1983). *Principles of Communicative Methodology*. London: Longman.
- Oller, John W. (1979). *Language Tests at School: A Pragmatic Approach*. London: Longman.
- Richards, Jack; & Rodgers, Stephen. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching: A Description and Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rost, Michael. (1991). *Listening in Action*. London: Prentice Hall International.
- (2002). *Teaching and Researching Listening: Listening*. London: Longman.
- Savignon, Sandra J. (1997). *Communicative Competence: Theory and Classroom Practice*. California: McGraw-Hill.
- Scott, Roger. (1981). "Speaking", in *Communication in the Classroom: Application and Methods for a Communicative Approach*. Edited by Keith Johnson and Keith Morrow. London: Longman.
- Toth, Maria. (1995). *Children's Games*. Great Britain: Macmillan Heinemann.
- Underhill, Nic. (2002). *Testing Spoken Language: A Handbook of Oral Testing Techniques*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Underwood, Mary; Joanne Kenworthy; & Michael Rost. (1989). *Teaching Listening*. London: Longman.
- Valette, Rebecca M. (2008). *Modern Language Testing*. 2nd ed. New York: Harcourt Brace-Jovanovich.
- Weir, Cyril J. (1990). *Communicative Language Testing*. Great Britain: Prentice Hall International.
- Widdowson, H.G. (1990). *Aspects of Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Williams, Warren. (1995). *Teaching English as a Second Language*. London: Longman.
- Wright, Andrew.; David Betteridge.; & Michael Buckby. (2006). *Games for Language Learning*. 13th ed. Cambridge: Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วม

กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

- แบบประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
- แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นหลักให้ผู้ประเมินใช้ในการให้คะแนนที่ตรงกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียน โดยพิจารณาจากเกณฑ์แสดงระดับความสามารถ ดังนี้

1. เกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ระดับ ความสามารถ	เกณฑ์	ระดับคะแนน
ดีมาก 5	พูดได้ตอบอย่างมั่นใจและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดีมาก โดยใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องเหมาะสม การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดเล็กน้อย การออกเสียงชัดเจนมาก และพูดได้อย่างคล่องแคล่ว	9-10
ดี 4	พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้ดี ใช้คำศัพท์ที่ตอบได้ถูกต้อง แต่ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ การใช้ไวยากรณ์ยังมีผิดบ้าง การออกเสียงชัดเจน	7-8
ปานกลาง 3	พูดได้ตอบและสื่อสารได้สำเร็จเกือบทุกเรื่องที่สนทนา สื่อความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้พอใช้ ต้องใช้เวลาคิดหาคำศัพท์ที่ต้องการในขณะที่พูด การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดมาก การออกเสียงยังไม่ชัดเจน	5-6
อ่อน 2	พูดได้ตอบได้เล็กน้อย และสื่อความหมายโดยใช้คำพูดประเภท Yes/No หรือคำเดียว ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด การออกเสียงไม่ชัดเจน	3-4
อ่อนมาก 1	พูดได้ตอบโดยใช้คำตอบที่แสดงว่าเกือบจะไม่เข้าใจเรื่องราวที่กำลังสนทนา	1-2

ปรับจากเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการพูดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
(ม.ป.ป.)

2. เกณฑ์การประเมินการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ปรับจาก Foreign Service Institute ศศลักษณ์ เกตุจรุง และเพ็ญแข วงศ์สุริยา

ทักษะ ระดับ	ความคล่องแคล่ว	การออกเสียง	การใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์	การใช้คำศัพท์
5	พูดคล่อง ได้ตอบได้ทุกเรื่อง	ออกเสียงถูกต้อง สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องทั้งหมด	ใช้ศัพท์เหมาะสมกับทุกหัวข้อที่สนทนา
4	พูดช้า ไม่คล่องบ้าง บางครั้ง สามารถพูดได้ตอบได้	ออกเสียงผิดน้อยมาก สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ถูกต้องเกือบทั้งหมด	ใช้ศัพท์ผิดน้อยมาก สื่อสารได้เป็นส่วนใหญ่
3	พูดช้า และไม่คล่อง บ่อย ๆ พูดได้ตอบได้ โดยใช้คำพูดสั้น ๆ พูดได้ไม่จบประโยค	ออกเสียงผิดบ้าง สื่อให้ผู้ฟังพอเข้าใจได้	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบางครั้ง	การใช้คำศัพท์ต้องใช้เวลาคิดหาคำที่ต้องการ สื่อสารได้พอสมควร
2	พูดช้ามาก พยายามพูดตอบได้ทุกเรื่อง โดยใช้คำพูดได้ตอบประเภท Yes, No	ออกเสียงผิดบ่อย สื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เล็กน้อย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง	ใช้คำศัพท์อยู่ในวงจำกัด ใช้ได้เฉพาะที่จดจำมาเท่านั้น
1	พูดได้ตอบไม่ได้เลย	การออกเสียงผิดมาก ไม่สามารถสื่อให้ผู้ฟังเข้าใจได้เลย	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิดหมด	ใช้คำศัพท์ผิดมาก ไม่สามารถสื่อสารได้

ปรับจาก FSI (Foreign Service Institute. 1979) , ศศลักษณ์ เกตุจรุง (2543), และเพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546).

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

ประเภทของแบบทดสอบ: แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบพูดได้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกันตามสถานการณ์และภาพที่กำหนดให้

ขั้นตอนในการทดสอบ: ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

1. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกแบบทดสอบ สำหรับการสนทนา ดังนี้

ฉบับที่ 1 การบอกทิศทาง (Asking for and giving direction)

ฉบับที่ 2 การบรรยายลักษณะของบุคคล (Describing people)

ฉบับที่ 3 การบอกเวลา (Telling the time)

ฉบับที่ 4 การถามตอบข้อมูลส่วนตัว (Asking and answering about personal information)

และการออกคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่ง (Ordering and following)

2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน โดยที่นักเรียนมีเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับคำสั่งเป็นเวลา 3 นาที ก่อนเริ่มการสนทนา

3. นักเรียนและคู่สนทนามีเวลาในการสนทนา 10 นาที

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 1

Student A

สถานการณ์:

นักเรียนและเพื่อนเป็นนักเรียนอีกอำเภอหนึ่ง ที่เพิ่งย้ายมาเรียนที่โรงเรียนใน อ.เสนา ทำให้ไม่คุ้นเคยกับสถานที่ต่าง ๆ วันนี้เป็นวันแรกที่นักเรียนมาที่ อ.เสนา คุณครูอยากให้นักเรียนคุ้นเคยกับสถานที่ จึงได้ให้แผนที่กับนักเรียนและเพื่อนมาคนละ 1 แผ่น ซึ่งไม่เหมือนกัน โดยคุณครูมอบหมายให้นักเรียนไปทำธุระ 3 แห่ง ซึ่งไม่ไกลจากโรงเรียนมากนัก สามารถเดินไปได้ นักเรียนและเพื่อนจึงซักถามและบอกเส้นทางไปสถานที่ต่าง ๆ ให้แก่กัน

คำสั่ง: -

อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. ถามทางไปสถานที่ต่อไปนี้แก่เพื่อนใหม่

- 1.1 จากบ้านครูแอนไปร้านขายยา (From Bann Kru Ann Tutorial School to drugstore)
- 1.2 จากโรงเรียนเสนาบดีไปห้องสมุด (From Senabodee school to library)
- 1.3 จากห้องสมุด ไป ธนาคารกรุงไทย (From library to Krungthai Bank)
- 1.4 จากธนาคารกรุงไทย ไป โรงพยาบาลเสนา (From Krungthai Bank to Sena hospital)

แล้วระบุว่าหมายเลข 1-4 ที่ปรากฏอยู่ในแผนที่ของนักเรียนเป็นสถานที่อะไร

2. บอกเพื่อนว่า จะไปสถานที่ต่อไปนี้ได้อย่างไร

- 2.1 จากที่ทำการไปรษณีย์ไปร้านหนังสือ SE-ED (From Post-office to SE-ED

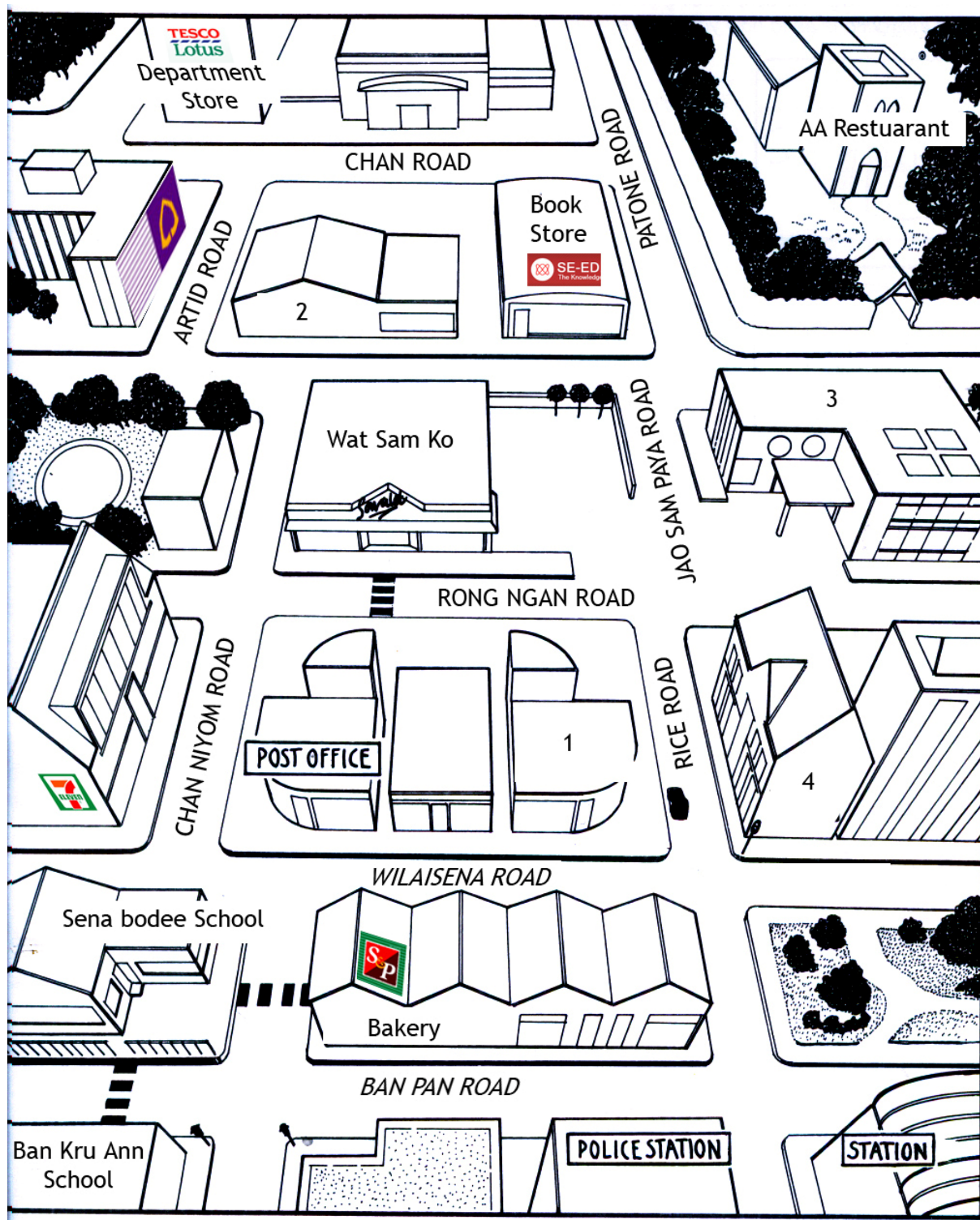
bookstore)

- 2.2 จากร้านหนังสือ SE-ED ไปห้างสรรพสินค้า Tesco Lotus (From SE-ED bookstore to Tesco Lotus)

- 2.3 จากห้างสรรพสินค้า Tesco Lotus ไปวัดสามก้อ (From Tesco Lotus to Wat Sam ko)

- 2.4 จากวัดสามก้อไปร้านเบเกอรี่ (S&P) (From Wat Sam Ko to S&P bakery shop)

Map for Student A



**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 1

Student B

สถานการณ์:

นักเรียนและเพื่อนเป็นนักเรียนอีกอำเภอหนึ่ง ซึ่งยังไม่เคยมาเรียนพิเศษที่ อ.เสนา ทำให้ไม่คุ้นเคยกับสถานที่ต่าง ๆ วันนี้เป็นวันแรกของการมาเรียน คุณครูอยากให้นักเรียนคุ้นเคยกับสถานที่ จึงได้ให้แผนที่กับนักเรียนและเพื่อนมาคนละ 1 แผ่น ซึ่งไม่เหมือนกัน โดยคุณครูมอบหมายให้นักเรียนไปทำธุระ 3 แห่ง ซึ่งไม่ไกลจากโรงเรียนมากนัก สามารถเดินไปได้ นักเรียนและเพื่อนจึงซักถามและบอกเส้นทางไปสถานที่ต่าง ๆ ให้แก่กัน

คำสั่ง:

อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. บอกทางไปสถานที่ต่อไปนี้แก่เพื่อน เมื่อเพื่อนถามทาง

1.1 จากบ้านครูแอนไปร้านขายยา (From Bann Kru Ann Tutorial School to drugstore)

1.2 จากโรงเรียนเสนาบดีไปห้องสมุด (From Senabodee school to library)

1.3 จากห้องสมุดไป ธนาคารกรุงไทย (From library to Krungthai Bank)

1.4 จากธนาคารกรุงไทยไป โรงพยาบาลเสนา เสนา (From Krungthai Bank to Sena

hospital)

2. ถามเพื่อนว่าจะไปสถานที่ต่อไปนี้ได้อย่างไร

2.1 จากที่ทำการไปรษณีย์ไปร้านหนังสือ SE-ED (From Post-office to SE-ED

bookstore)

2.2 จากร้านหนังสือ SE-ED ไปห้างสรรพสินค้า Tesco Lotus (From SE-ED bookstore to

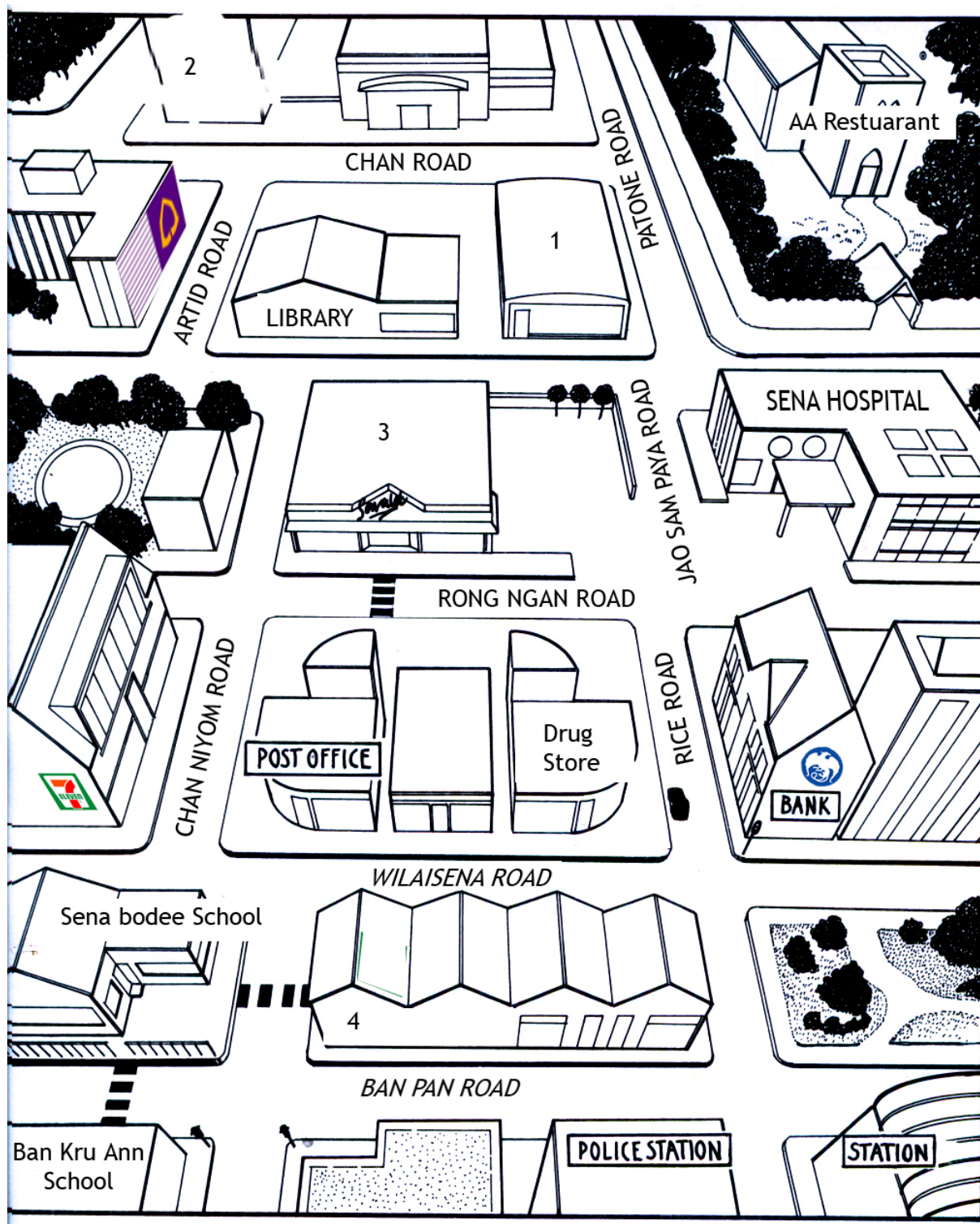
Tesco Lotus)

2.3 จากห้างสรรพสินค้า Tesco Lotus ไปวัดสามก้อ (From Tesco Lotus to Wat Sam ko)

2.4 จากวัดสามก้อไปร้านเบเกอรี่ (S&P) (From Wat Sam Ko to S&P bakery shop)

แล้วระบุว่าหมายเลข 1-4 ที่ปรากฏอยู่ในแผนที่ของนักเรียนเป็นสถานที่อะไร

Map for Student B



**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 2

Student A

สถานการณ์:

นักเรียนทราบข่าวว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนโปรดของนักเรียนย้ายไปสอนที่โรงเรียนอื่น และมีครูท่านใหม่มาแทน โดยย้ายมาจากโรงเรียนของเพื่อนสนิทข้างบ้านของนักเรียน ซึ่งนักเรียนยังไม่เคยได้พบ และไม่แน่ใจว่าท่านเป็นคนเดียวกับที่เคยสอนเพื่อนของนักเรียนหรือไม่ เมื่อนักเรียนกลับมาถึงบ้าน นักเรียนจึงสอบถามเพื่อนของนักเรียนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของอาจารย์ท่านนั้น

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. นักเรียนและเพื่อนมีข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ให้นักเรียนถามเพื่อนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนใหม่ของนักเรียน ดังนี้

2.1 เป็นชายหรือหญิง (Male or Female)

2.2 อายุ (Age)

2.3 ส่วนสูง (Height) น้ำหนัก (Weight)

2.4 ผมยาวหรือผมสั้น (Hair)

2.5 แต่งตัวอย่างไร (Clothes)

2. จากนั้นบอกบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนโปรดของนักเรียนที่ย้ายไปสอนที่โรงเรียนของเพื่อนสนิทข้างบ้านตามภาพข้างล่างนี้



**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 2

Student A

สถานการณ์:

นักเรียนทราบข่าวว่าครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนโปรดของนักเรียนย้ายไปสอนที่โรงเรียนอื่น และมีครูท่านใหม่มาแทน โดยย้ายมาจากโรงเรียนของเพื่อนสนิทข้างบ้านของนักเรียน ซึ่งนักเรียนยังไม่เคยได้พบ และไม่แน่ใจว่าท่านเป็นคนเดียวกับที่เคยสอนเพื่อนของนักเรียนหรือไม่ เมื่อนักเรียนกลับมาถึงบ้าน นักเรียนจึงสอบถามเพื่อนของนักเรียนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของอาจารย์ท่านนั้น

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. นักเรียนและเพื่อนมีข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ให้นักเรียนบอกบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนโปรดของนักเรียนที่ย้ายไปสอนที่โรงเรียนของเพื่อนสนิทข้างบ้านตามภาพข้างล่างนี้



2. จากนั้นให้นักเรียนถามเพื่อนเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษคนใหม่ของนักเรียน ดังนี้

- 2.1 เป็นชายหรือหญิง (Male or Female)
- 2.2 อายุ (Age)
- 2.3 ส่วนสูง (Height) น้ำหนัก (Weight)
- 2.4 ผมยาวหรือผมสั้น (Hair)
- 2.5 แต่งตัวอย่างไร (Clothes)

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
ฉบับที่ 3**

Student A

สถานการณ์:

ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอม นักเรียนและเพื่อนไม่ต้องไปโรงเรียน วันนี้เป็นวันแรกที่นักเรียนมาเรียนพิเศษตอนช่วงปิดเทอม นักเรียนอยากรู้กิจวัตรประจำวันของเพื่อนในระหว่างที่ปิดเทอมไปช่วงแรก นักเรียนจึงถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. ให้นักเรียนถามเพื่อนของนักเรียนว่า ทำกิจวัตรดังต่อไปนี้เวลาไหนบ้าง
 - 1.1 ตื่นนอน (wake up)
 - 1.2 รดน้ำต้นไม้ (water the plants)
 - 1.3 อ่านหนังสือการ์ตูน (read cartoon books)
 - 1.4 กระโดดเชือก (jump the rope)
 - 1.5 ทานอาหารค่ำ (have dinner)
2. จากนั้น ให้นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนดังต่อไปนี้
 - 2.1 แต่งตัวก็โม่ง (get dressed)
 - 2.2 ทานอาหารกลางวัน (have lunch)
 - 2.3 ดูโทรทัศน์ (watch television)
 - 2.4 อาบน้ำ (take a shower)
 - 2.5 เข้านอน (go to bed)

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง
ฉบับที่ 3

Student B

สถานการณ์:

ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอม นักเรียนและเพื่อนไม่ต้องไปโรงเรียน วันนี้เป็นวันแรกที่นักเรียนมาเรียนพิเศษตอนช่วงปิดเทอม นักเรียนอยากรู้กิจวัตรประจำวันของเพื่อนในระหว่างที่ปิดเทอมไปช่วงแรก นักเรียนจึงถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนดังต่อไปนี้
 - 1.1 ตื่นนอน (wake up)
 - 1.2 รดน้ำต้นไม้ (water the plants)
 - 1.3 อ่านหนังสือการ์ตูน (read cartoon books)
 - 1.4 กระโดดเชือก (jump the rope)
 - 1.5 ทานอาหารค่ำ (have dinner)
2. ให้นักเรียนถามเพื่อนของนักเรียนว่า ทำกิจวัตรดังต่อไปนี้เวลาไหนบ้าง
 - 2.1 แต่งตัวก็โม่ง (get dressed)
 - 2.2 ทานอาหารกลางวัน (have lunch)
 - 2.3 ดูโทรทัศน์ (watch television)
 - 2.4 อาบน้ำ (take a shower)
 - 2.5 เข้านอน (go to bed)

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 4

Student A

สถานการณ์:

นักเรียนชื่อ Sarah หรือ Tom (เลือกตามเพศของตนเอง) อายุ 12 ปี เรียนอยู่ Grade 6 ห้อง 4 และมี Kim เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom teacher) เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชนประจำของโรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และกำลังทำการสอบประวัติเพื่อนนักเรียน และตรวจฟันและหูเบื้องต้นเพื่อคัดกรองผู้ที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคเกี่ยวกับฟันและหู นักเรียนต้องกรอกรายละเอียดส่วนบุคคลของเพื่อนที่ได้รับการตรวจเพื่อรายงานแก่อาจารย์พยาบาลต่อไป

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. สอบถามข้อมูลส่วนตัวของเพื่อนและกรอกลงในแบบฟอร์มคัดกรองคนไข้ด้านล่างนี้

Name:	Age:
Sex: Girl Boy	Birthday:
Father's name:	Mother's name:
Teacher's name:	Hobby:
Blood group:	Like sweets? Yes No (.....)
Listen to loud music? Yes No (.....)	Do exercise? Yes No (.....)

2. ในฐานะที่นักเรียนเป็นอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน ซึ่งจะต้องใช้คำสั่งต่าง ๆ ให้นักเรียนออกคำสั่งง่าย ๆ เพื่อตรวจสอบเบื้องต้นดังนี้

- 2.1 ยืนขึ้น
- 2.2 มองตรงไปข้างหน้า
- 2.3 อ้าปาก
- 2.4 หันศีรษะไปทางด้านซ้าย
- 2.5 หันศีรษะไปทางด้านขวา
- 2.6 นั่งลง และกล่าวขอบคุณ

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย
ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง**

ฉบับที่ 4

สำหรับนักเรียน ข

สถานการณ์:

นักเรียนกำลังศึกษาที่โรงเรียนนานาชาติแห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และกำลังได้รับการตรวจโรคเกี่ยวกับฟันและหูเบื้องต้นจากเพื่อนนักเรียนอาสาสมัครสาธารณสุขรุ่นจิ๋ว โดยเป็นการสอบประวัติเบื้องต้น เพื่อคัดกรองผู้ที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคดังกล่าวและรายงานต่ออาจารย์พยาบาลต่อไป วันนี้นักเรียนมีอาการบาดเจ็บที่มือขวา

คำสั่ง: อย่าให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

1. ตอบข้อซักถามของอาสาสมัคร โดยใช้ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

- Name.
 - Age.
 - Birthday.
 - Father's name.
 - Mother's name.
 - Teacher's name.
 - Blood group.
 - Like sweets.
 - Do exercise.

2. จากนั้น ให้ปฏิบัติตามสั่งของเพื่อนอาสาสมัครสาธารณสุข ในการตรวจสอบเบื้องต้น

3. นักเรียนรู้สึกไม่คุ้นหน้าเพื่อนอาสาสมัครคนนี้ จึงถามคำถามเหล่านี้

3.1 ชื่ออะไร (Name)

3.2 อายุเท่าไร (Age)

3.3 เรียนอยู่ชั้นไหน ห้องอะไร (Grade and Room)

3.4 ใครคืออาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom teacher)

4. และเนื่องจากอาการบาดเจ็บที่มือขวา นักเรียนจึงขอร้องให้เพื่อนช่วยเปิดประตูให้ จากนั้น

กล่าวขอบคุณและอำลา

แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับวิทยากรพี่เลี้ยง

ประเมินครั้งที่.....วันที่.....

ชื่อ-สกุล _____ กลุ่ม _____

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างที่ตรงกับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในกลุ่มของท่าน

หัวข้อที่ประเมิน \ ระดับ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความคล่องแคล่ว: นักเรียนสามารถพูดได้ตอบในขณะที่ทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว เหมาะสม					
2. การออกเสียง: นักเรียนสามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจน					
3. การใช้โครงสร้างไวยากรณ์: นักเรียนสามารถพูดเป็นประโยคเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้					
4. การใช้คำศัพท์: นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์					
5. การจับใจความและการตีความ: นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่วิทยากรพี่เลี้ยงอธิบายและสามารถปฏิบัติตามได้					
6. การแสดงออกทางสายตาและกิริยาท่าทาง: นักเรียนสามารถใช้ท่าทางเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับคำที่ต้องการสื่อ					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม(สำหรับวิทยากรพี่เลี้ยง)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ใช้ในคำภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเขียน
ตัวเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 1

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Throw the Ball	Fizz	Body Writing	Simon Says		
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม						
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง						
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม						
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด						
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน						
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน						
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ						
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา						
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย						
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม						
9. การสาธิตการเล่นเกมชัดเจน						
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม						
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม						
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม						
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน						
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม						

ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 94)

แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม(สำหรับวิทยากรพี่เลี้ยง)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเขียน
ตัวเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 2

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Body to Body	Yoga	Chinese Whispers	Find Someone Who Bingo	Clock Race	Who Does the Wind Blow	Picture Matching
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม							
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา							
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย							
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม							
9. การสาธิตการเล่นเกมชัดเจน							
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม							
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม							
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน							
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม							

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

(ปรับจาก: รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. 2544: 94)

แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม(สำหรับวิทยากรพี่เลี้ยง)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเขียน
ตัวเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 3

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Guess the Words	I Went to the Market	Line Up	Dressing – up Relay	Chain Game	Chinese Whispers	Balloon Race
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม							
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา							
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย							
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม							
9. การบริหารจัดการเล่นเกมชัดเจน							
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม							
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม							
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน							
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม							

ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 94)

แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม(สำหรับวิทยากรพี่เลี้ยง)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเขียน
ตัวเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 4

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Sentence Connection	Complete the Drawing	Change Chairs	Leading the Blind	English Songs and Recreational games
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม					
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง					
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม					
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด					
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน					
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน					
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ					
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา					
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย					
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม					
9. การสาธิตการเล่นเกมส์ชัดเจน					
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม					
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม					
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน					
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง. 2544: 94)

แบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม(สำหรับวิทยากรที่เลี้ยง)

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้ โดยเขียน
ตัวเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 5

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Role-play				
ตอนที่ 1 : ลักษณะของกิจกรรม					
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง					
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม					
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด					
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน					
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน					
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ					
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นและการแสดงออกทางภาษา					
8. นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา หรือทำทางเพื่อสื่อความหมาย					
ตอนที่ 2 : วิธีดำเนินกิจกรรม					
9. การสาธิตการเล่นเกมส์ชัดเจน					
10. มีการตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเล่นเกม					
11. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
12. นักเรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม					
13. การดำเนินกิจกรรมกระชับ ต่อเนื่อง ชัดเจน					
14. การแบ่งกลุ่มมีจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มเหมาะสมกับลักษณะของกิจกรรม					

ความคิดเห็นเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนกรณ์ โพธิ์ทอง. 2544: 94)

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 1

ชื่อกิจกรรม \ ข้อความ	Throw the Ball	Fizz	Body Writing	Simon Says			
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร							
8. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม							

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ _____ เพราะ _____

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ _____ เพราะ _____

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 91)

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 2

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Body to Body	Yoga	Chinese Whispers	Find Someone Who Bingo	Clock Race	Who Does the Wind Blow	Picture Matching
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร							
8. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม							

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ _____ เพราะ _____

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ _____ เพราะ _____

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 91)

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 3

ชื่อกิจกรรม \ ข้อความ	Guess the Words	I Went to the Market	Line Up	Dressing – up Relay	Chain Game	Chinese Whispers	Balloon Race
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร							
8. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม							

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ _____ เพราะ _____

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ _____ เพราะ _____

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 91)

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 4

ชื่อกิจกรรม ข้อความ	Sentence Connection	Complete the Drawing	Change Chairs	Leading the Blind	English Songs and Recreational	
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง						
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม						
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด						
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน						
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน						
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ						
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
8. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม						

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ _____ เพราะ _____

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ _____ เพราะ _____

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 91)

แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

(สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่าย)

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว โดยเขียนหมายเลข 5, 4, 3, 2, 1 ลงในช่องให้ตรงกับชื่อกิจกรรม ซึ่ง
5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

Day 5

ชื่อกิจกรรม							
	Role-play						
1. วิธีเล่นเกมเข้าใจง่ายและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง							
2. เวลาในการทำกิจกรรมเหมาะสม							
3. กิจกรรมสนุก ไม่เครียด							
4. นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน							
5. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน							
6. นักเรียนสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างอิสระ							
7. กิจกรรมช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสาร							
8. นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษาจากการทำกิจกรรม							

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ พร้อมทั้งบอกเหตุผล

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ _____ เพราะ _____

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด คือ _____ เพราะ _____

3. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม _____

(ปรับจาก: รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง, 2544: 91)

ภาคผนวก ข

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1: ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

ตอนที่ 2: ตารางการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 3: ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

ตอนที่ 1: ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 6 ประเภท รวม 23 กิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน นอกจากนี้จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ลดความประหม่าเขินอาย และตื่นตื้นตันของผู้เรียน ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ภาษา แต่ใช้ท่าทางแทน หรือใช้ภาษาในระดับพื้นฐานเท่านั้น เช่น การทักทาย หรือแนะนำตนเอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในระดับที่ยากขึ้นต่อไป

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกฟังและปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ โดยใช้เกมที่สนุกสนานและเน้นการเคลื่อนไหว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้รู้จักฟังคำสั่ง คำอธิบาย และกติกาต่าง ๆ ในการทำกิจกรรม

3. กิจกรรมฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้ทั้งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง – พูด ร่วมกับทักษะการอ่าน หรือการเขียน ในสถานการณ์จริง หลังจากที่ได้ฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง รวมทั้งฝึกการสนทนาในระดับพื้นฐานแล้ว

5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงออกทั้งคำพูดและกริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการฟัง – พูด และยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดอย่างสร้างสรรค์ และใช้ภาษาเพื่อสื่อความคิดในการแสดง ผู้วิจัยได้แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่มโดยได้กำหนดอุปกรณ์ที่ทุกกลุ่มจะต้องใช้ในการแสดงจำนวน 5 อย่างไม่ซ้ำกัน จากนั้นให้สมาชิกในกลุ่มปรึกษากันเกี่ยวกับสถานการณ์และบทบาทที่จะแสดง โดยให้เวลาในการซักซ้อมโดยมีพี่เลี้ยงประจำกลุ่มคอยให้คำปรึกษา แต่ละกลุ่มจะผลัดกันออกมาแสดงกลุ่มละ 15 - 20 นาที

6. กิจกรรมเติมเต็ม (Fillers) เป็นเพลง เพื่อสร้างบรรยากาศสนุกสนานและผ่อนคลายให้กับผู้เรียน หลังจากการทำกิจกรรมอื่น ๆ

จากกิจกรรมทั้ง 6 ประเภทข้างต้น ผู้วิจัยได้คัดเลือกกิจกรรมและเกมทางภาษาที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 28 กิจกรรม ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ประเภทและรายชื่อของกิจกรรมและเกมทางภาษา

ประเภท	รายชื่อกิจกรรม
1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activities)	Throw the Ball (กิจกรรมรวม) Fizz (กิจกรรมรวม) Body Writing (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activities)	Simon Says (กิจกรรมรวมและกลุ่มใหญ่) Body to Body (กิจกรรมรวม) Clock Race (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) Who Does the Wind Blow? (กิจกรรมรวม) Yoga (กิจกรรมรวม) Change Chairs (กิจกรรมรวมและกลุ่มใหญ่)
3. กิจกรรมเพื่อฝึกการฟัง – พูด (Listen and Speak Activities)	Find Someone Who Bingo (กิจกรรมรวม) Balloon Race (กิจกรรมรวม) Picture Matching (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) Guess the Words (กิจกรรมกลุ่มย่อย) Line Up (กิจกรรมรวม) Dressing – up Relay (กิจกรรมกลุ่มใหญ่) I Went to the Market (กิจกรรมรวม) Chinese Whispers (กิจกรรมกลุ่มย่อย) Chain Game (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
4. กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activities)	Complete the Drawing (กิจกรรมกลุ่มย่อย) Leading the Blind (กิจกรรมกลุ่มย่อย) Sentence Connection (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
5. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play)	Role-play (กิจกรรมกลุ่มใหญ่)
6. กิจกรรมเติมเต็ม (Fillers)	Songs and Recreational Games (กิจกรรมรวม)

หมายเหตุ

กิจกรรมรวม หมายถึง กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างทุกคนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

กิจกรรมกลุ่มใหญ่ หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 10 คน

กิจกรรมกลุ่มย่อย หมายถึง กิจกรรมที่แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 5 คน

ตอนที่ 2: ตารางการจัดกิจกรรม

Tentative Schedule: English Day Camp At Bann Kru Ann Tutorial School

Time	Day 1	Day 2	Day 3	Day 4	Day 5
08.45-09.00	: Registration : Opening Ceremony : Staff introduction				
09.01-09.15		-----Socialization and Singing with a Foreigner-----			
09.16-10.30	-----Pre-test-----	5. Body to Body 6. Yoga	12. Guess the Words 13. I Went to the Market	19. Sentence Connection 20. Complete the Drawing	24. Preparation for Role-play (continued) 25. Role-play
10.30-10.45	----- Break for Snacks and Drinks-----				
10.46-12.00	-----Pre-test----- (continued) 1. Throw the Ball	7. Chinese Whispers 8. Find Someone Who Bingo	14. Line Up 15. Dressing – up Relay 16. Chain Game	21. Change Chairs 22. Leading the Blind	25. Role-play (continued) -----Post-test-----
12.01-13.00	-----Lunch Break-----				
13.01-15.00	2. Fizz 3. Body Writing 4. Simon Says	9. Clock Race 10. Who Does the Wind Blow? 11. Picture Matching	17. Chinese Whispers 18. Balloon Race 24. Introduction to Role-play	24. Preparation for Role-play 23. English Songs and Recreational Games with a Foreigner	-----Post-test----- (continued)
15.01-15.15	-----Evaluation-----				
15.16-15.30					: Closing Ceremony & Giving Certificates

ตอนที่ 3: ขั้นตอนและวิธีดำเนินการกิจกรรม

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice - breaking)

1.1 Throw the Ball

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการทักทายและการแนะนำตัวเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 20 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ลูกบอล 1 ลูก ที่มีขนาดเล็กและเบา

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนเดินไปรอบ ๆ ห้องและกล่าวแนะนำตัวกับเพื่อนใหม่ โดยใช้คำว่า “Hello! I am(student’s name)....” นักเรียนต้องพยายามแนะนำตัวกับทุกคนและพยายามจดจำชื่อ เพื่อนใหม่ให้ได้ โดยออกคำสั่งว่า “Walk around the room and try to introduce yourself by saying “Hello! I’m” to the camp members as many as you can. Also you need to remember your new friends’ names.”
2. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ โดยออกคำสั่งว่า “Sit in a big circle”
3. วิทยากรโยนลูกบอลไปยังนักเรียนคนแรกพร้อมกับกล่าวว่า “Hello!(student’s name)...”
4. นักเรียนที่ได้รับลูกบอล จะต้องโยนบอลต่อไปยังนักเรียนคนอื่น ๆ พร้อมกับกล่าว “Hello!(student’s name)....” โดยออกคำสั่งว่า “You have to throw the ball to your new friend. While throwing it, you need to say “Hello” and shout out your friend’s name.
5. นักเรียนทุกคนจะต้องมีโอกาสรับและ โยนบอลแต่จะต้องไม่ซ้ำกับนักเรียนที่เล่นแล้ว โดยออกคำสั่งว่า “Everybody will get and throw the ball only once.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Maley, A. and Duff, A. (1986). *Drama Techniques in Language Learning*. Cambridge University Press.

1.2 Fizz

- วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกการนับเลขเป็นภาษาอังกฤษ
2. เพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการคิดเลข

เวลา : 25 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ โดยออกคำสั่งว่า “Sit in a big circle.”
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนทุกคนจะต้องนับเลขวนกันไปเรื่อย ๆ จาก 1 – 50 โดยห้ามนับเลขที่วิทยากรบอกหรือเลขที่หารด้วยเลขนั้นได้ลงตัว เช่น วิทยากรบอกว่า “Five” โดยนักเรียนคนแรกที่วิทยากรชี้เป็นผู้เริ่มนับเลข 1 และนักเรียนคนต่อ ๆ ไปในวงจะนับเลข 2,3,4 ไปเรื่อย ๆ จนถึงคนที่จะนับหมายเลข 5 ซึ่งห้ามพูดว่า “Five” แต่จะต้องปรบมือและพูดว่า “Fizz” แทน พอคนต่อไปก็จะนับ Six,Seven,Eight, Nine, พอคนที่จะนับ 10 ห้ามพูดว่า “Ten” แต่ จะต้องปรบมือและพูดว่า “Fizz” แทน เช่นกัน เกมจะหยุดลงเมื่อมีนักเรียนทำผิด โดยออกคำสั่งว่า “Every student has to count out the numbers from 1 to 50. I’ll call out a number such as 5. The student who is pointed by me will count number 1. The next students will count number 2,3,4 and the student who has to count “Five” has to clap his/her hands and say “Fizz” instead. Then the next students will count 6,7,8,9, and the student who has to count “Ten” has to clap their hands and say “Fizz” instead.
3. เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ โดยวิทยากรจะเปลี่ยนหมายเลขทุกครั้งเมื่อเริ่มเกมใหม่

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Chambers, Robert. (2002). *Participatory Workshops: A Sourcebook of 21 Sets of Ideas and Activities*.

London: Earthscan Publications Ltd.

1.3 Body Writing

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์
2. เพื่อฝึกการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม

เวลา : 20 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 6-7 คน
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังจะแข่งกันสร้างตัวอักษรด้วยการใช้ร่างกาย โดยอาจจะยืนหรือนอนก็ได้ ซึ่งจะเริ่มจากตัวอักษรเดี่ยว ๆ ไปจนถึงคำศัพท์สั้น ๆ โดยกล่าวว่า “You are going to make a letter by using your body” “Everyone in the group has to help each other by using any parts of your body to create a letter or a word.”
3. วิทยากรบอกตัวอักษรง่าย ๆ ที่นักเรียนเพียงคนเดียวสามารถทำได้ด้วยตนเอง เช่น ตัวอักษร I หรือ T จากนั้นจึงให้สร้างตัวอักษรที่ต้องให้นักเรียนร่วมมือกันสร้าง เช่น A หรือ N โดยใช้เวลาประมาณ 1-2 นาที เพื่อให้นักเรียนร่วมกันสร้างตัวอักษร โดยออกคำสั่งว่า “Move yourself into “T” เป็นต้น
4. จากนั้นวิทยากรให้นักเรียนสร้างตัวอักษรเป็นคำศัพท์สั้น ๆ เช่น car หรือ tea เป็นต้น
5. วิทยากรและที่เลี้ยงเดินดูว่ากลุ่มใดปฏิบัติได้ดีมาก โดยให้กลุ่มอื่น ๆ ดูและให้เหตุผลด้วยว่าทำไมจึงคิดว่าทำได้ดี

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ฟิลิปส์ (2545). *กิจกรรมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เถลิงกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.
และ Chambers, Robert. (2002). *Participatory Workshops: A Sourcebook of 21 Sets of Ideas and Activities*.
London: Earthscan Publications Ltd.

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity)

2.1 Simon Says

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังภาษาอังกฤษและปฏิบัติตาม

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า ให้ทำตามคำสั่งที่ได้ยินถ้าคำสั่งนั้นขึ้นต้นด้วย Simon says แต่ถ้าคำสั่งนั้น ๆ ไม่ได้ขึ้นต้นด้วย Simon says นักเรียนก็อยู่เฉย ๆ ไม่ต้องทำอะไร เช่น ถ้านักเรียนนั่งอยู่ และวิทยากรสั่งว่า touch you head นักเรียนไม่ต้องทำอะไร แต่ถ้าวิทยากรสั่งว่า Simons say touch you head. นักเรียนทุกคนต้องนำมือมาจับที่ศีรษะตนเอง ถ้าใครไม่ทำจะถูกคัดออก จนเหลือคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า You need to do what Simon says if Simon doesn't say you do nothing. For example, if I say "Simon says touch your head." then you need to touch your head with your hand. If I say "Stand up", you do nothing.

2. วิทยากรออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งหมดทำตาม เพื่อเป็นการสาธิตและให้นักเรียนคุ้นเคยกับกติกาของกิจกรรม จากนั้นแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน และให้นักเรียนออกคำสั่งแทนวิทยากร

3. กิจกรรมนี้เหมาะกับการใช้เพื่อทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับกริยา กีฬา หรือ อื่น ๆ เช่น touch your head (and other parts of the body), sit down, swim, play tennis, turn left, put your hands in the air and shake them, clap your hands in the air, etc.

วิธีประเมินผล:

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

2.2 Body to Body

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม (แยกชาย – หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : โปสเตอร์เขียนอธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของร่างกายโดยใช้โปสเตอร์ที่เตรียมไว้
2. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ แบ่งเป็นวงในและวงนอก และให้จับคู่กันระหว่างคนวงในและวงนอกโดยการหันหน้าเข้าหากัน โดยออกคำสั่งว่า “Stand in 2 circles, inner and outer circles.”
The students in the inner circle must turn to face your pair in the outer circle.”
3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังฝึกการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย โดยวิทยากรจะเป็นคนออกคำสั่ง โดยใช้อวัยวะ 2 อย่าง และนักเรียนที่คู่กันจะต้องนำอวัยวะทั้ง 2 มาสัมผัสกัน โดยกล่าวว่า “You are going to play a game with your pair by using parts of your body. When I speak out 2 parts of the body, you and your pair must touch each other with the parts of your body as you are told to do.” เช่น วิทยากรกล่าวว่า “finger to head” นักเรียนจะต้องใช้นิ้วมือของตนเองมาสัมผัสกับศีรษะของคู่ของตน หรือ “hand to ear” นักเรียนจะต้องนำมือมาสัมผัสกับหูของคู่ของตน
4. เมื่อวิทยากรกล่าวว่า Body to Body นักเรียนจะต้องเปลี่ยนคู่ใหม่โดยวิ่งสลับที่กับคนในวงของตน โดยกล่าวว่า “When I say “Body to Body”, everyone has to find new pairs by changing the places in your circle. “
5. คู่ใดที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งหรือทำช้ากว่าคู่อื่น ๆ จะต้องออกมาอยู่กลางวง และเป็น ผู้ออกคำสั่งโดยออกคำสั่งว่า “The pairs that can’t do it or do it more slowly than any others have to stand in the circle and give the instructions.”

วิธีประเมินผล:

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: เรืองศักดิ์ อัมไพพันธ์. (2543). *วันอันตราย แลงแควท เกมส์ (100 Language Games)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

2.3 Yoga

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนได้ออกกำลังกายและคลายเครียด

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนนั่งเป็นแถวตอน แถวละ 5 คน
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนกำลังจะออกกำลังกายโดยการเล่นโยคะ โดยวิทยากรจะออกคำสั่งง่าย ๆ และจะนำนักเรียนปฏิบัติ โดยให้นักเรียนค่อย ๆ ปฏิบัติตาม โดยออกคำสั่งว่า “You are going to exercise through doing yoga. I will give simple instructions and lead you what to do. Then you have to follow me.”
3. วิทยากรจะค่อย ๆ เปลี่ยนท่าไปเรื่อย ๆ โดยการออกคำสั่งให้นักเรียนได้บริหารให้ทั่วทั้งร่างกาย เช่น

- Sit straight;
- Hands in laps
- Eyes straight ahead
- Roll shoulders back
- Head to the left
- Toes up and down

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน.

2.4 Clock Race

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการบอกเวลา

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. ตัวเลขขนาดใหญ่ (1-12) เขียนบนกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม
2. เข็มนาฬิกา (เข็มสั้นและยาว) ที่ทำจากกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม
3. ใบงาน A Day in the life of Jane Wilson

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่กลุ่มละ 6-7 คน
2. ต้องใช้สถานที่กว้าง ๆ ในการเล่น โดยที่เสียงวางตัวเลขบนพื้นเป็นรูปนาฬิกาหนึ่งเรือนต่อนักเรียนหนึ่งกลุ่ม โดยให้จัดระยะห่างพอสมควรระหว่างนาฬิกาแต่ละเรือน ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มยืนห่างจากนาฬิกาของตนในระยะที่เท่ากัน

3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกัน ว่า What time is it? วิทยากรจะตะโกนบอกเวลา เช่น It's nine o'clock. นักเรียนสองคนจากแต่ละกลุ่มจะต้องวิ่งถือเข็มนาฬิกา วางบนพื้นและชี้ไปที่ตัวเลข 9 และ 12 เพื่อแสดงเวลาที่วิทยากรบอก กลุ่มใดที่ ชี้เวลาได้ถูกต้องและเร็วที่สุด จะได้รับคะแนน โดยออกคำสั่งว่า "Everybody needs to shout out "What time is it?" and I will tell the time such as nine o'clock. Then 2 students from each group must run into the clock with the hands of the clock, put them on the floor pointing them to the correct number. That is nine and twelve. The group which finishes first will get 1 score."

4. ให้นักเรียนตะโกนถามเวลา และวิทยากรจะบอกเวลาใหม่ โดยให้นักเรียนสองคนซึ่งไม่ใช่คนเดิมจากแต่ละกลุ่มวิ่งนำเข็มนาฬิกามาบอกเวลา เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ จนกว่าทีมใดจะได้ 10 คะแนน โดยออกคำสั่งว่า "Then the next two students from each group will play the next round. The group that gets 10 scores first will be the winner."

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: เลวิส, เบดสัน. (2545). *เกมภาษาอังกฤษสำหรับเด็ก*. แปลโดย เตือนใจ เฉลิมกิจ. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่การศึกษา.

2.5 Who Does the Wind Blow?

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้า และลักษณะรูปร่าง

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่ (แยกชาย – หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ โดยวิทยากรยืนอยู่กลางวง
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่านักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกันว่า Who does the wind blow? วิทยากรจะตะโกนบอกลักษณะของคนหรือเสื้อผ้าที่สวมใส่ เช่น The wind blows students who wear jeans. โดยนักเรียนที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตามที่วิทยากรบอก จะต้องวิ่งสลับที่กัน โดยกล่าวว่า “Every student must shout out “ Who does the wind blow?” Then I will say something about your appearance or clothes such as “ The wind blows students who are wear jeans” So whoever wears jeans has to exchange their places.”
3. นักเรียนคนใดที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตรงตามที่วิทยากรบอกแล้วไม่วิ่งสลับที่กัน จะต้องออกมายืนอยู่กลางวง โดยกล่าวว่า “The ones who don’t change places have to stand inside the circle.”
4. ให้นักเรียนตะโกนถามและวิทยากรตะโกนบอกไปเรื่อย ๆ โดยอาจเปลี่ยนจากเสื้อผ้ามาเป็นลักษณะรูปร่าง เช่น “The wind blows students who have long hair.”
5. กิจกรรมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะมีนักเรียนออกมาอยู่กลางวงจำนวน 10 คน โดยออกคำสั่งว่า “The game will continue until there are 10 students in the circle”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ศิริยา คณิรานนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.*

2.6 Change Chairs

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
2. เพื่อทบทวนเกี่ยวกับการแต่งประโยคบอกเล่าในปัจจุบันกาล

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวมหรือกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งเก้าอี้เป็นวงกลมใหญ่ 1 วง โดยหันหน้าเข้าหาศูนย์กลางวง โดยวิทยากรยืนอยู่กลางวง โดยออกคำสั่งว่า “Sit on a chair in a big circle, facing the center.”

2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่าวิธีการเล่นคล้ายกับกิจกรรม Who does the wind blow? วิทยากรจะออกคำสั่งโดยขึ้นต้นประโยคว่า Change chairs if you เช่น Change chairs if you are wearing jeans. นักเรียนคนไหนที่ใส่กางเกงหรือกระโปรงยีนส์ต้องลุกขึ้นเปลี่ยนเก้าอี้ ส่วนคนที่ไม่ได้ใส่ยีนส์ไม่ต้องเปลี่ยนเก้าอี้ โดยกล่าวว่า “I will shout out a sentence starting with Change chair if you , for example, “Change chairs if you are wearing jeans.” Any students who are wearing jeans need to change their chairs. While the others who aren’t wearing jeans, do nothing.

3. จากนั้นให้นักเรียนคนใดคนหนึ่งยืนขึ้นแล้วดึงเก้าอี้ออกจากวง และให้ยืนอยู่ตรงกลางวง และเป็นคนออกคำสั่ง โดยแนะนำให้นักเรียนออกคำสั่งที่สามารถตรวจสอบได้ เช่น Change chairs if you have long hair. แทนที่จะเป็น Chang chairs if you have a sister. ซึ่งไม่สามารถตรวจสอบได้ ในทันที นักเรียนที่ยืนอยู่ตรงกลางออกคำสั่งแล้วต้องรีบหาที่นั่ง ส่วนนักเรียนคนที่ไม่มีที่นั่งต้องออกคำสั่งถัดไปโดยอธิบายว่า “Wisut, please stand up.” ดึงเก้าอี้ของวิสุทธีออก “Stand in the center of the circle and you need to give the next instruction, and you need to try to sit down. The student left without a chair stands in the center and gives the next instruction.

4. กิจกรรมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนกว่านักเรียนส่วนใหญ่จะได้ออกคำสั่ง

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ศิริยา คณิรานนท์. (2541). คำภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.

3. กิจกรรมฝึกการฟัง-พูด (Listen and Speak Activity)

3.1 Find Someone Who Bingo

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ใบงาน Find Someone Who Bingo สำหรับนักเรียนคนละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนวิธีถาม/ตอบ เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและที่ปรากฏบนใบงาน
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนจะได้รับใบงานซึ่งมีลักษณะเป็นตาราง Bingo ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคลจำนวน 25 ช่อง โดยนักเรียนจะต้องเดินถามเพื่อน ๆ ที่ละคนเพื่อหาคนที่มีความสัมพันธ์ตรงตามข้อมูลแต่ละข้อ และเขียนชื่อลงไปในช่องว่าง โดยพยายามหาชื่อมาใส่ลงในตารางเรียงตามแนวนอน แนวตั้ง หรือแนวทะแยง ใครเรียงได้ครบก่อน 5 ชื่อตามแนวที่กำหนดให้พูดว่า Bingo แล้วไปนั่งที่เดิมโดยมีเวลา 20 นาที โดยออกคำสั่งว่า “Each student will get a Bingo handout. Each handout has 25 questions. You have to walk around the room and ask your friends if they are matched with the information given. Then write the name of the person in the box under each qualification. A person who first finishes filling names on a vertical or horizontal or diagonal line, call out Bingo and sits down”
3. เมื่อหมดเวลา วิทยากรให้นักเรียนกลับมานั่งประจำกลุ่มและสอบถามนักเรียนคนแรกที่ทำสำเร็จว่านักเรียนคนใด มีความสัมพันธ์ตรงตามใบงานบ้าง

gets grade 4 in English Name _____	helps mom wash the dishes Name _____	is good at Mathematics Name _____	goes to school by bus Name _____	cooks at home Name _____
reads comics books Name _____	plays online games Name _____	has an ATM card Name _____	speak more than two languages Name _____	sings and dances well Name _____
wants to be an engineer Name _____	doesn't drink milk Name _____	accesses to the internet at home Name _____	doesn't like apples Name _____	has a mobile phone Name _____
was born on Friday Name _____	plays the piano Name _____	has a pet at home Name _____	was born outside Thailand Name _____	is older than 12 years old Name _____
goes to bed late at night Name _____	likes sweets Name _____	likes to drink orange juice Name _____	eats a lot Name _____	live in an apartment Name _____

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ศิริยา คณิรนนท์. (2541). คำภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.

3.2 Balloon Race

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกถามและตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม (แยกชาย-หญิง)

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ลูกโป่ง 30 ลูก
2. แผ่นกระดาษเล็ก ๆ 30 แผ่น แต่ละแผ่นเขียนคำถาม หรือคำตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว
3. ใบงาน Four People

การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์

ม้วนหรือพับแผ่นกระดาษคำถามและคำตอบที่เตรียมไว้และนำมาใส่ในลูกโป่ง ลูกละ 1 แผ่น

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรแจกลูกโป่งให้นักเรียนคนละ 1 ลูก และให้นักเรียนเป่าลูกโป่งของตนเองและผูกไว้ที่ข้อเท้า โดยออกคำสั่งว่า “Blow up the balloon and tie it to your ankle.”

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนจะมีแผ่นกระดาษ 1 แผ่นอยู่ในลูกโป่งของตนเอง ทุกคนจะต้องพยายามเหยียบลูกโป่งของเพื่อน เพียงคนละ 1 ลูก เพื่อนำแผ่นกระดาษที่อยู่ในลูกโป่งของเพื่อนมาอ่านข้อความ หลังจากนั้นพยายามเดินหาคู่ของตนที่ได้แผ่นกระดาษที่มีคำถามหรือคำตอบ ของข้อความในกระดาษของตน เช่น นักเรียนอาจได้แผ่นกระดาษที่เขียนว่า “How old are you?” นักเรียนจะต้องเดินตามหาเพื่อนที่มีข้อความในกระดาษที่ว่า “I’m 15 years old” โดยออกคำสั่งว่า “There is a piece of paper in your balloon. You have to break a balloon of your friend and at the same time try to prevent your own balloon from being stamped on. When you can break your friend balloon, you pick up a paper which has question or answer written on. If you have got a question paper such as “How old are you?”, you have to walk around and try to ask your friend the question in order to find your pair who have the right answer on his/her paper; that is “I’m 15 years old”

3. เมื่อจับคู่คำถามคำตอบของตนได้ ให้นักเรียนทั้งคู่ นั่งลง คู่ใดเสร็จก่อนจะเป็นคู่ที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “When you find your pair, sit down. The winner will be the pair finishing first.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

3.3 Chinese Whispers

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการออกเสียง การฟังและจดจำภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : ประโยคภาษาอังกฤษที่ฟังยาก ๆ เช่น

- She sells sea shells on the sea shore.

- Betty Botter bought some butter.

- Peter Piper picked a peck of pepper.

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเรียงแถวตอน เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนคนแรกของแต่ละกลุ่มจะออกมาฟังประโยคที่วิทยากรพูด และต้องพยายามจดจำประโยคดังกล่าวให้ได้ภายในเวลา 10 วินาที หลังจากนั้นจะต้องวิ่งกลับไปยังกลุ่มของตนและกระซิบบอกประโยคที่ได้ยินมาแก่เพื่อนคนที่ยืนถัดไป เพื่อนคนดังกล่าวก็จะต้องบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินให้แก่เพื่อนคนถัดไป จนถึงนักเรียนคนสุดท้ายของแต่ละกลุ่มที่ต้องออกมาข้างหน้าและบอกสิ่งที่ตัวเองได้ยินมาให้วิทยากรและเพื่อน ๆ ฟัง โดยออกคำสั่งว่า “Each group of 5 stands in line. The first student of each group has to come out and listen to a sentence from me” “Then you have to remember the sentence within 10 seconds. Then come back to your group and whisper what you have just heard to your friend next to you. Then that student has to whisper it to the next student until the last student who has to come out and tell the class what he/she has heard.”

3. วิทยากรเปลี่ยนประโยคในรอบต่อไปเรื่อย ๆ

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม

2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13th ed.

New York: Cambridge University Press.

3.4 Picture Matching

- วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายรูปภาพเป็นภาษาอังกฤษ
- เวลา : 30 นาที
- การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่
- วัสดุอุปกรณ์ : 1. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่ติดแผ่นภาพ จำนวน 4 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม
2. กระดาษโปสเตอร์แข็งที่เขียนคำบรรยายภาพ จำนวน 4 แผ่น ต่อ 1 กลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับแผ่นกระดาษคนละ 1 ใบ บางคนอาจได้ใบที่มีภาพ ส่วนบางคนอาจได้ใบที่มีคำบรรยาย เมื่อรับมาแล้วทุกคนห้ามให้เพื่อนในกลุ่มเห็น โดยกล่าวว่า “Every student will get a piece of paper. Some will get a picture on it and some will get one with caption. Don’t let your friend see your paper.”

2. ให้นักเรียนจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยาย โดยนักเรียนที่มีภาพต้องอธิบายรายละเอียดของสิ่งที่อยู่ในภาพให้กับเพื่อน ๆ แต่ละคนในกลุ่ม ส่วนนักเรียนที่มีคำบรรยาย ก็จะต้องอ่าน คำบรรยายนั้นให้เพื่อนแต่ละคนในกลุ่มเช่นกัน จนกว่าจะได้พบคู่ของตน โดยมีเวลา 15 นาที โดยออกคำสั่งว่า “You have 15 minutes to search for your partner by matching pictures with their captions. The ones who have pictures must find their pairs by describing their pictures to their friends in the group. The ones who have captions must read the captions to their friend as well until they can find their pairs.”

3. กลุ่มใดจับคู่ระหว่างภาพกับคำบรรยายได้ครบก่อนจะเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The winner is the group finishing matching first.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำยภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13th ed.

New York: Cambridge University Press.

3.5 Guess the Words

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการอธิบายและทายคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 50 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย (3 คน)

วัสดุอุปกรณ์ :

1. กระดาษโปสเตอร์แข็งสำหรับทำบัตรคำชุด A จำนวน 10 ใบที่มีศัพท์ภาษาอังกฤษ ใบละ 1 คำ
2. กระดาษโปสเตอร์แข็งสำหรับทำบัตรคำชุด B จำนวน 10 ใบที่มีศัพท์ภาษาอังกฤษ ใบละ 1 คำ

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน โดยให้ยืนเป็นแถวตอน นักเรียนคนแรก หัวแถวจะทำหน้าที่ใบ้คำ ส่วนคนที่ 2 และ 3 ทำหน้าที่ทายคำ และคนสุดท้ายทำหน้าที่ชูบัตรคำ แต่ละแถวห่างกันประมาณ 2 เมตร โดยออกคำสั่งว่า “Get into groups of 4 and stand in lines. The first student will describe the words and the second and third ones will guess the words and the last student will show the word to the first student. Each group must stand in line, 2 meters apart.”

2. ให้นักเรียนที่ทำหน้าที่ใบ้คำ หันหน้าไปหาเพื่อนในกลุ่มที่เหลือ โดยออกคำสั่งว่า “The first student must face the friends in the group.”

3. วิทยากรแจกบัตรคำชุด A และ B สลับแถวกันไปให้กับผู้ชูบัตรคำ แถวละ 1 ชุด โดยห้ามให้ผู้ทายคำเห็น โดยอธิบายว่า นักเรียนมีเวลา 15 นาทีในการใบ้คำและทายคำทั้งหมด 10 คำ โดยผู้ชูบัตรคำจะค่อย ๆ ชูบัตรคำทีละบัตรให้กับผู้ใบ้คำ โดยผู้ใบ้คำต้องพยายามใช้ภาษาอังกฤษอธิบาย คำศัพท์ในบัตรคำให้กับผู้ทายคำ โดยออกคำสั่งว่า “You have 15 minutes to describe and guess 10 words. The last student of each group must show the words one by one to the one who describe the words. The one who describe the words has to describe them into English in order to let their friend in the middle guess the words correctly.”

4. กลุ่มใดที่ทายคำศัพท์ทั้งหมด 10 คำได้ก่อน จะเป็นกลุ่มที่ชนะ “The group finishing guessing all the words first will be the winner.”

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13th ed.
New York: Cambridge University Press.

3.6 Line up

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 25 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนทุกคนออกมายืนรวมกันหน้าห้อง โดยออกคำสั่งว่า “Stand together in front of the room.”

2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนทุกคนจะขึ้นเป็นแถวเรียงหนึ่งตามคำสั่งของวิทยากร โดยการสังเกตหรือถามคำถามกับเพื่อนเพื่อให้ได้คำตอบที่ต้องการในแต่ละคำสั่ง ดังนั้นทุกคนต้องตั้งใจฟัง เช่น วิทยากรบอกว่า “Please line up in order by shoe size, biggest to smallest.” โดยนักเรียนทุกคนต่างต้องตั้งคำถามเป็นภาษาอังกฤษเพื่อถามเพื่อนคนอื่น ๆ และคนที่มีความยาวของรองเท้าใหญ่ที่สุดต้องมายืนอยู่หัวแถวและเรียงต่อกันไปจนถึงคนที่มีความยาวของรองเท้าเล็กที่สุด โดยออกคำสั่งว่า “Every student has to stand in order regarding the statement you hear, so you all need to listen to me carefully. For example, I will say “Please line up in order by shoe size.” You all need to set a question to ask about shoe size, what is your shoe size?, then stand in order from the biggest to the smallest.

3. เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ โดยวิทยากรจะเปลี่ยนคำสั่งไปเรื่อย เช่น

- Please line up in order by length of hair, longest to shortest.
- Please line up in order alphabetically by first names.
- Please line up in order by age, youngest to oldest.
- Please line up in order by number of pet you have.
- Please line up in order by height, shortest to tallest.
- Please line up in order by weight, lightest to heaviest.
- Please line up in order alphabetically by favorite color.
- Please line up in order by the time you got up this morning, earliest to latest.

วิธีประเมินผล :

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำข่าภาษาอังกฤษ

3.7 Dressing – up Relay

วัตถุประสงค์ : 1. เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการสวมใส่เสื้อผ้า
2. เพื่อฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : 1. เสื้อผ้า 7-8 อย่าง (ให้เท่ากับจำนวนนักเรียนในกลุ่ม) กลุ่มละหนึ่งชุด
2. ใบงาน Celebrity Fashions

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่ โดยให้นักเรียนยืนเป็นแถวอยู่ด้านหนึ่ง และวางเสื้อผ้าแยกเป็นกอง ทิมละหนึ่งกองไว้อีกด้านหนึ่ง เริ่มการวิ่งผลัดโดยวิทยากรพูดว่า “Put on your socks!” นักเรียนคนแรกจากแต่ละกลุ่มจะต้องวิ่งไปที่กองเสื้อผ้าของตน ค้นหาถุงเท้า แล้วใส่ถุงเท้าคู่หนึ่งวิ่งกลับไปที่กลุ่มของตน พร้อมกับพูดกับพี่เลี้ยงและเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่ยืนรออยู่ว่า “I’m wearing socks!” จากนั้นจึงถอดถุงเท้าออกส่งให้นักเรียนคนที่สองสวม โดยออกคำสั่งว่า “Everyone in each group has to dress up according to my instructions. If I say “Put on your socks.” The first student of each group must run to search for the socks and wear them. Then he/she must run back to the group and tell the rest of the group, “I’m wearing socks.” After that he/she must take off the sock and give it to the next member.”

2. นักเรียนคนที่สองวิ่งไปที่กองเสื้อผ้า เลือกเสื้อผ้าชิ้นใดก็ได้หนึ่งชิ้นขึ้นมาสวม จากนั้นรีบวิ่งกลับไปที่กลุ่มของตน โดยพูดว่า “I’m wearing socks and ...(เสื้อผ้าชิ้นใหม่ที่สวม)!” เช่น “I’m wearing socks and a shirt!” แล้วจึงถอดเสื้อผ้าชิ้นใหม่และถุงเท้าออก และส่งต่อให้นักเรียนคนถัดไป โดยออกคำสั่งว่า “The second student who is wearing the socks must run to find a piece of clothes and put it on. Then he/she must run back and tell the group, “I’m wearing socks and ... (the new piece of clothes)... “ for example, “I’m wearing socks and a shirt!” After that he/she must take off the socks and the shirt and give them to the next member.”

3. พี่เลี้ยงประจำกลุ่มจะต้องคอยดูให้นักเรียนพูดถึงสิ่งที่ตนสวมใส่ให้ครบและถูกต้องก่อนที่จะปล่อยให้ถอดเสื้อผ้าให้นักเรียนคนต่อไปใส่

4. เกมดำเนินต่อไปเช่นนี้จนกว่าจะมีกลุ่มใดที่สมาชิกคนสุดท้ายในกลุ่มสวมใส่เสื้อผ้าที่กองไว้ทั้งหมดครบเป็นกลุ่มแรกก็จะเป็นผู้ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The group whose last member finishes wearing all the clothes first will be the winner. “

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Toth, Maria. (1995). *Children's Games*. Great Britain: Macmillan Heinemann.

Richard, Jack. (2005). *Interchange: Games*. 3rd ed. Hong Kong: CUP.

3.8 I Went to the Market

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและพูดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต

เวลา : 40 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : สินค้าที่หาซื้อได้ในตลาด จำนวน 30 อย่าง

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ วิทยากรแจกสินค้าให้กับนักเรียนทุกคน คนละ 1 อย่างโดยให้วางไว้ข้างหน้าแต่ละคน โดยออกคำสั่งว่า “Sit in a big circle. I’m going to give each student a piece of things that you can buy in the market. Then you have to put it in front of you.”

2. วิทยากรอธิบายว่า ให้นักเรียน 1 คนทำหน้าที่เป็นผู้นำ โดยทำเป็นกำลังเดินจ่ายตลาดอยู่ภายในวง ผู้นำต้องซื้อของที่ตนต้องการ ที่วางอยู่ข้างหน้าเพื่อน ๆ โดยเดินไปรอบ ๆ วงและเรียกชื่อของที่ตนต้องการซื้อ เช่น ถ้าต้องการซื้อปากกาและหวี ก็ให้กล่าวว่า “Yesterday I went to the market, I bought ...(a pen and a comb).....” หลังจากนั้นนักเรียนที่มี ปากกาและหวีวางข้างหน้าจะต้องยืนขึ้นและเดินตามผู้นำไป หลังจากผู้นำซื้อของเสร็จก็จะพูดว่า “Then my basket was broken.” ผู้นำและนักเรียนที่เดินตามทุกคนจะต้องรีบวิ่งไปหาที่นั่ง โดยจะมีผู้ที่ไม่มิตั้งหนึ่งคนซึ่งจะทำหน้าที่ เป็นผู้นำในรอบต่อไป โดยออกคำสั่งว่า “One of the students <called leader> has to act like walking at the market and buying things by calling out what to buy according to the things put in front of each student . For example, if the leader wants to buy a pen and a comb, he/she has to say, ”Yesterday I went to the market, I bought....<a pen and a comb>.....” Then the students who have got a pen and a comb in front of them have to stand up and follow the leader. After finishing shopping the leader will say, “ Then my basket was broken.” The leader and the students with the pen and the comb have to find a seat. The one who doesn’t get the seat must be the leader for the next round.

3. เกมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทุกคนได้มีส่วนในการเล่น

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: รัตนภรณ์ โพธิ์ทอง. (2544). *กิจกรรมคำภาษาเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน* ชั้นต้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรีคำภาษาอังกฤษ.

Richard, Jack. (2005). *Interchange: Games*. 3rd ed. Hong Kong: CUP.

3.8 Chain Game

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและทบทวนคำศัพท์ รวมถึงรูปแบบประโยคและกาล

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ 2 วง ๆ ละ 10 คน ตามลำดับ 1 – 10 โดยยังไม่บอกลักษณะของเกมโดยออกคำสั่งว่า “Sit in a big circle of ten and order from 1 - 10.”

2. วิทยากรอธิบายว่า จะเป็นผู้บอกหัวข้อและเริ่มประโยคให้นักเรียนคนที่ 1 จากนั้นนักเรียนคนแรกเป็นคนเริ่มต้นประโยค และคนถัดไปต้องพูดซ้ำประโยคเดิมพร้อมทั้งเพิ่มคำศัพท์ที่อยู่ในหัวข้อที่วิทยากรกำหนดให้กันเข้าไปอีก ส่วนคนที่ 3 ต้องพูดซ้ำของสองคนแรกและเพิ่มของตนเองเข้าไป จนกว่าจะถึงนักเรียนคนที่ไม่สามารถจำได้ จากนั้นให้คนถัดไปต่อประโยคต่อไป โดยออกคำสั่งว่า “I will give S1 a topic and a sentence start then he/she needs to make a simple sentence. S2 repeats the sentence and add a word in the same topic to it. S3 needs to repeats S2’s sentence and add to it. Students continue until a student can’t remember what to say. Then the next student continues the sentence. He/she will get a word from the teacher and start a new simple sentence.”

3. เกมดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทุกคนได้มีส่วนในการเล่น โดยหัวข้ออาจจะเป็นการทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับ Food and Drinks with a sentence starting with “I like”, clothes with a sentence starting with “I went to the store and I bought.....”, family members with a sentence starting with “Tonight I’m going to call.....”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

4. กิจกรรมเพื่อฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity)

4.1 Complete the Drawing

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบรรยายภาพ

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : Worksheet A (ภาพที่สมบูรณ์) และ Worksheet B (ภาพที่ไม่สมบูรณ์)

ดินสอ ยางลบ และสีไม้ กลุ่มละ 1 ชุด

วิธีดำเนินการ :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยให้นักเรียน 2 คนเป็นผู้บรรยาย และนักเรียนอีก 2 คนที่เหลือเป็นผู้วาดและระบายสี โดยออกคำสั่งว่า “Get into groups of 3. Two students in each group describe the picture and the rest draws and colors the picture.”

2. แจก Worksheet A ซึ่งมีภาพที่สมบูรณ์ให้กับผู้บรรยาย และแจก Worksheet B ซึ่งมีภาพที่ไม่สมบูรณ์ให้กับผู้วาดและระบายสี โดยห้ามมิให้ผู้วาดและระบายสีมองเห็น Worksheet A แต่ผู้บรรยายสามารถมองเห็น Worksheet B ได้ โดยออกคำสั่งว่า “I’ll give worksheet A with a complete picture to the describers and worksheet B with an incomplete picture to the ones who draw. The describers can’t let the ones who draw see their worksheets.”

3. ผู้บรรยายในแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยอธิบายภาพใน Worksheet A ของตน ให้ผู้วาดและผู้ระบายสี เติมลงไป Worksheet B ให้สมบูรณ์และเหมือนกับ Worksheet A มากที่สุด โดยผู้วาดและผู้ระบายสีสามารถถามเกี่ยวกับรูปภาพได้ โดยออกคำสั่งว่า “The describers have to try to describe the picture in worksheet A to the one who draws. And the one who draws has to complete the picture in their worksheet by drawing and coloring according to the describers.”

4. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนในกลุ่มเปรียบเทียบ Worksheet A และ Worksheet B ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยออกคำสั่งว่า “Then let’s compare worksheet A with worksheet B.”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: ศิริยา คณิรานนท์. (2541). *ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน.*

4.2 Leading the Blind

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังและบอกทางเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : 1. ผ้าปิดตา และเชือกฟางสำหรับกันทางเดิน
2. ใบงาน Map Activity

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยให้นักเรียน 3 คนเป็นผู้บอกทาง และนักเรียนอีกหนึ่งคนที่เหลือต้องถูกปิดตา และเดินทาง โดยออกคำสั่งว่า “Get into groups of 4. Three students will tell the direction to the student who will be blind-folded and search for the way.”

2. ปิดตานักเรียนที่จะเดินทาง และพานักเรียนไปยังทางสถานที่ที่เตรียมไว้ โดยให้นักเรียนผู้บอกทางพยายามบอกทางเป็นภาษาอังกฤษให้เพื่อนเดินไปสู่เส้นชัยโดยต้องผ่านอุปสรรคต่าง ๆ โดยออกคำสั่งว่า “The two students of each group have to tell the direction correctly to help your friend find the way to the destination. “

3. กลุ่มใดเข้าเส้นชัยก่อนจะเป็นกลุ่มที่ชนะ โดยออกคำสั่งว่า “The winner is the group whose blind-folded reaching the destination first.”

กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

1. กิจกรรมที่ใช้เป็นประเภทการหาข้อมูลที่ขาดหายไป โดยให้นักเรียนจับคู่ A และ B และแจกใบงาน Map Activity ซึ่งเป็นการถามตอบเกี่ยวกับการบอกทาง เพื่อหาข้อมูลที่ขาดหายไปและเติมลงในใบงาน โดยก่อนที่จะเริ่มให้ทำกิจกรรมให้ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ การตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับการบอกทางและตำแหน่งที่ตั้ง ดังนี้

- Where's the restaurant? It's on Wassana Road, next to the parking lot.
- Is it far from here?
- Walk along the street and it's in the corner of Wissanat Road and Wilail Road.
- Go straight on and turn the second right.

เมื่อแน่ใจแล้วว่านักเรียนทุกคนสามารถตั้งคำถามและตอบคำถามได้อย่างมั่นใจ ให้เริ่มกิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป โดยไม่ให้คู่สนทนาเห็นใบงานของกันและกัน โดยกำหนดเวลา 5 นาที โดยให้คำสั่งว่า “Work with a partner. Ask and answer questions to find the missing information

about the following four people. Do not let your partner see your worksheet. You have only 5 minutes to finish it.”

2. เมื่อหมดเวลา วิทยากรถามคำถามและฟังคำตอบจากนักเรียน เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม
2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ปรับจาก : Maley, A. and Duff, A. (1986). *Drama Techniques in Language Learning*. Cambridge University Press.

4.3 Sentence Connection

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการแต่งประโยคเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งล้อมวง โดยกล่าวนักเรียนในกลุ่มจะช่วยกันแต่งประโยค โดยใช้คำศัพท์สุดท้ายของประโยคที่กลุ่มก่อนหน้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประโยค โดยวิทยากรจะเป็นผู้เริ่มแต่งประโยค โดยกล่าวว่า “Last week I went to Dream World.” นักเรียนกลุ่มแรกจะต้องช่วยกันแต่งประโยคหนึ่งประโยคที่มีคำว่า “Dream World” อยู่ในประโยคนั้น โดยตะโกนบอกวิทยากร เช่น “Dream World is far from my house.” กลุ่มถัดไปก็จะต้องแต่งประโยคที่มีคำว่า “house” อยู่ในประโยคด้วยเช่น “A big blue house is beautiful.” แต่ละกลุ่มมีเวลา 30 วินาทีในการคิดประโยคในแต่ละครั้ง โดยออกคำสั่งว่า “Each group sits in a circle. You have 30 seconds to help form a sentence by using the last word of the former sentence. I’ll start the first sentence; for example, “Last week I went to Dream World.” Then the first group has to form a sentence including “Dream World” in it such as “Dream World is far from my house.” Then the next group has to form a sentence with “house” such as “A big blue house is beautiful.”

2. เกมจะดำเนินไปเรื่อย ๆ จนทุกกลุ่มได้แต่งประโยคกลุ่มละ 3 รอบ

3. พี่เลี้ยงต้องเขียนประโยคของแต่ละกลุ่มลงไปในกระดาน

4. วิทยากรให้นักเรียนแต่งเรื่องกลุ่มละหนึ่งเรื่องโดยต้องประกอบด้วยประโยคที่เขียนไว้บนกระดานอย่างน้อย 10 ประโยค โดยออกคำสั่งว่า “Each group has to compose a story including at least 10 sentences on the board.”

5. วิทยากรให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มออกมาอ่านเนื้อเรื่องให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยออกคำสั่งว่า “The representative of each group has to come out and read the story to their friends.”

วิธีประเมินผล

1. จากแบบประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม

2. จากแบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ

ปรับจาก: Wright, Andrew.; Betteridge.; & Buckby, Michael. (1994). *Games for Language Learning*. 13th ed.

New York: Cambridge University Press.

ภาคผนวก ค

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2
(ประถมศึกษาตอนปลาย) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาตอนปลาย) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานยังกำหนด มาตรฐานการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 5-15)

1. มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ที่ต้องมี เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (12 ปี) ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนต้องเข้าใจกระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน และ มีทักษะในการสื่อสาร

ด้านภาษากับวัฒนธรรม ผู้เรียนต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม และ วัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงความรู้ระหว่างวิชาต่าง ๆ

ด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการร่วมมือกันในสังคม

2. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนจบในแต่ละช่วงชั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 2 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545: 6)

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทางและคำแนะนำในสังคมรอบตัว

อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง

เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ โดยถ่ายโอนเป็นภาพหรือสัญลักษณ์ และถ่ายโอนข้อมูลจากภาพหรือสัญลักษณ์เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ

เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น เรื่องเล่าและนิทาน

ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้นวัตกรรมง่าย ๆ และสื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในสถานศึกษา

ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือแก่ผู้อื่น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและสร้างองค์ความรู้โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ทางภาษาและผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ

ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของตนและบอกเหตุผลโดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งเลือกวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล

ให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเอง สิ่งแวดล้อม และสังคมใกล้ตัวด้วยข้อความสั้น ๆ

นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัว

นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีวิจารณญาณ

นำเสนอบทเพลงหรือบทกวีที่เป็นที่รู้จักหรือข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน

เข้าใจรูปแบบพฤติกรรมและการใช้ถ้อยคำสำนวนในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้อง

เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสม

เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ ความบันเทิง และการเข้าสู่สังคม

สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

เข้าใจและถ่ายทอดเนื้อหาสาระภาษาต่างประเทศง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และสามารถถ่ายทอดเป็นภาษาต่างประเทศได้

ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษาด้วยวิธีการและรูปแบบง่าย ๆ

ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารกับบุคคลภายในสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารขึ้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริง

ใช้ภาษาต่างประเทศในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และแสดงความคิดเห็นของตนอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามสาระมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และใช้ภาษาในการประกอบอาชีพและติดต่อกับคนในสังคมโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	ร้อยเอกหญิงฉวีราวรรณ จิตตรีนิคย์
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 18 มกราคม 2519
สถานที่เกิด	อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	56/21-22 ม.2 ต.สามกอ อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	ศูนย์ภาษา กรมยุทธศึกษาทหารบก 41 เทอดคำริ เขตดุสิต กทม.

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2535	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวาสุกรี
พ.ศ. 2544	ศิลปศาสตรบัณฑิต โครงการนานาชาติ จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552	ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ